75STE JAARGANG No. 9763 VRIJDAG 7 MAART 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

MURPHY blijft bemiddelaar in Frans-Tunesisch geschil

Parijs. — De Amerikaanse afgezant Robert Murphy zal zich de volgende week per vliegtuig naar Tunis begeven om zijn verzoeningspogingen in het Frans-Tunesische geschil voort te zetten.

Murphy kwam dinsdag te Parijs aan tesamen met zijn Britse collega Harold Beeley. Men vermoedt, dat Murphy morgen een onderhoud zal hebben met premier Felix Gaillard.

De spanning tussen Frankrijk en Tunesië verscherpte, toen de Fransen op 8 februari jongstleden het Tunesische grensdorp Sakiet Sidi Joessef bombardeerden.

Murphy heeft eerder in Tunis beraadslaagd met Tunesische autoriteiten, onder wie president Habib Bourguiba.

Beeley is ook voornemens eèn bezoek aan Tunis te brengen, maar de datum is nog niet vastgesteld. Vandaag had hij een bespreking met de Tunesische zaakgelastigde Abdel Mellek Berghaoui.

West-Duitsland bereidt zich voor op mogelijke topconferentie

Bonn. — West-Duitsland bereid zich nauwgezet voor op een mogelijke Topconferentie. Van bondskanselier Adenauer tot de departementen wordt de ontwikkeling aangaande deze conferentie nauwkeurig op de voet gevolgd. Volgens correspondenten is de stemming over de Topconferentie in de Westduitse hoofdstad niet al te optimistisch.

Men heeft aangevoerd, dat er bij besiotener overleg tussen landen onderling minder positieve en verstrekkende resultaten geboekt kunnen worden, doch dat de kansen op verstrekkende gevolgen in het geval van mislukking minder groot zijn dan bij een Topconferentie tussen de grote machten op groot niveau en voor het wereldforum.

In diplomatieke kringen echter meent men te mogen voorspellen, dat de conferentie toch wel dit jaar voortgang zal vinden.

Op het ministerie van buitenlandse Zaken van de regering in Bonn is een speciale afdeling gesticht, die zich uitsluitend met het verzamelen van gegevens over de conferentie bezig houdt.

Men heeft de stemming hier aldus geformuleerd, dat Bonn deelneemt in een aktie, waarin zij niet gelooft, doch waarmee zij zich inlaat, omdat er geen andere keus is. De overheid legt er de nadruk op, dat de „Duitse kwestie aan de kern ligt" van de spanning tussen Oost en West.

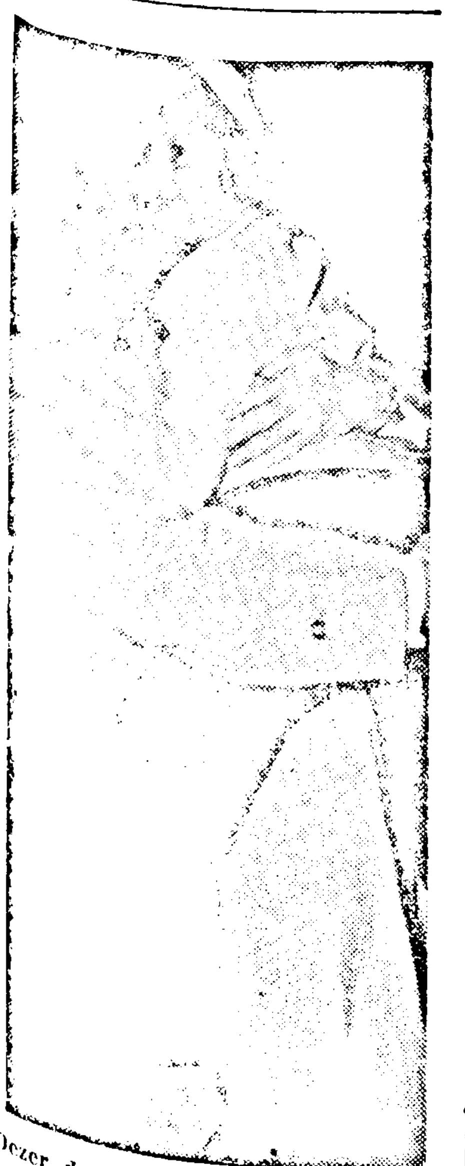
Men maakt zich in de hoofdstad echter wel bezorgd over het feit, dat de geladenheid van de atmosfeer rond de Topconferentie en het steeds stijgende tijdsgebrek, vermeerderd met de druk van de publieke opinie en de direkte mogelijkheid van zeer belangrijke overeenkomsten, wel eens in de hand zouden kunnen werken, dat de kwestie van de Duitse hereniging gepasseerd zou worden.

De Westduitse regering stelt daarom alles in het werk om te voorkomen, dat een dergelijke situatie zich ontwikkelt. In de voorbereidingen, die men thans ook treft, komen derhalve de volgende punten voor:

1. Het „Duitse probleem zal geplaatst worden op de agenda van de Topconferentie en zal beschouwd worden op basis van de eerste Geneefse conferentie, waar verklaard is, dat het land herenigd zal worden op basis van vrije verkiezingen.

2. Alle discussies over de Europese veiligheid zullen met betrekking tot het Duitse probleem gebracht worden, teneinde te voorkomen, dat er een status-quo-regeling wordt getroffen, zoals het gepropageerde Plan-Rapacki van een atoomwapenvrije neutrale zone, waarin Duitsland begrepen zou zijn.

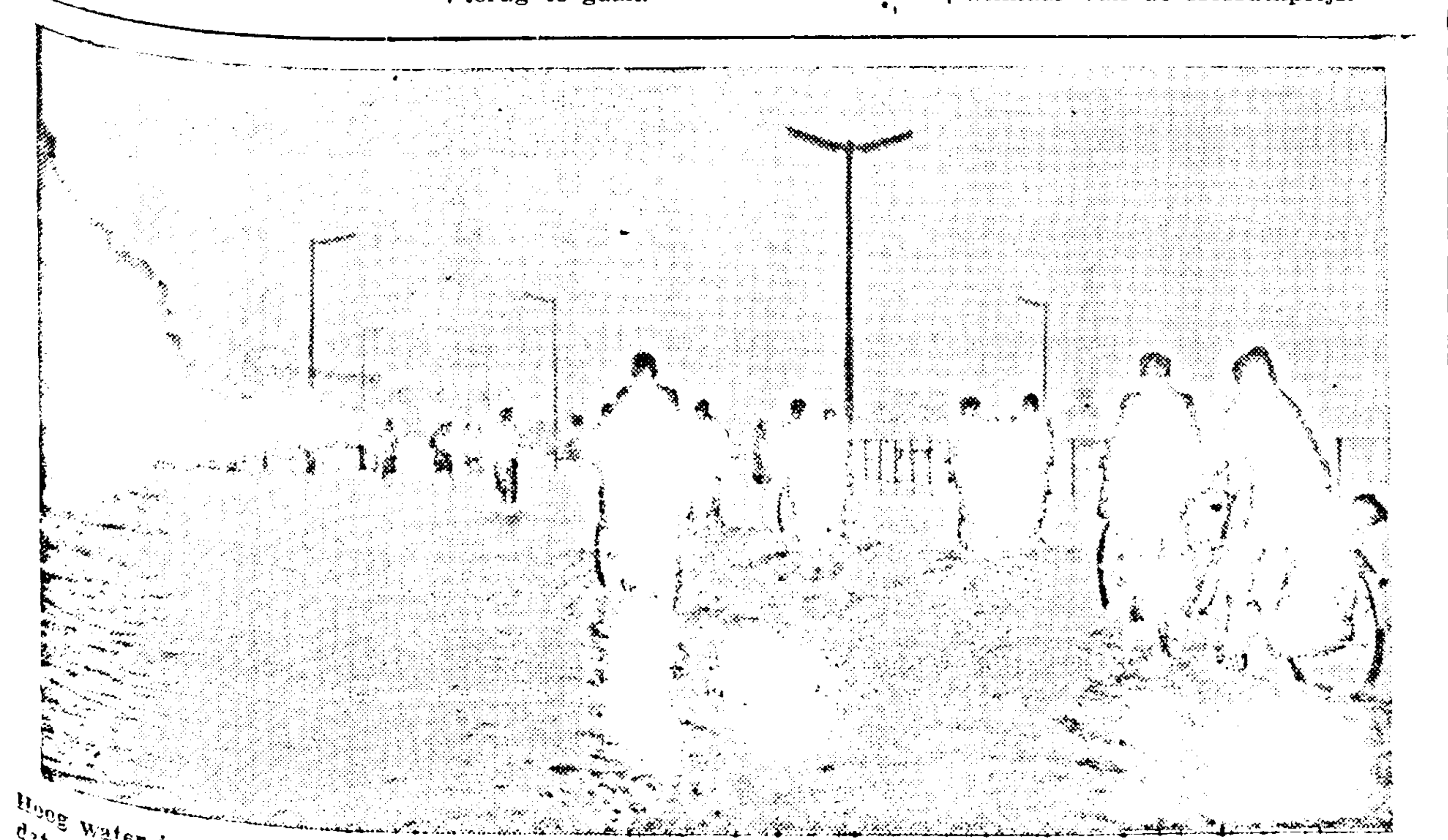
3. De nauwkeurigste voorbereidingen zullen getroffen worden, zodat de deelnemers op de topconferentie een volledige omschrijving van hun kwesties zullen hebben en dat er indicaties op mogelijke oplossingen van tevoren aanwezig zullen zijn.

Dezer dagen is Z.E. minister Suurhof in gezelschap van zijn echtgenote na een reis door Zuid-Afrika en Israël, op Schiphol teruggekeerd. Bij aankomst werd de minister hartelijk begroet door dochtertje Rosaline.

Ds. DEDDENS als leenpredikant naar de West

's-Gravenhage. — Ds. K. Deddens, geref. predikant onderhoudende artikel 31 k.o. te Leerdam, is 1 maart van Schiphol als leenpredikant enige maanden naar Suriname en Curaçao vertrokken. Hij zal eerst in Suriname verblijven en in Paramaribo preken. Vervolgens gaat hij op verstrooidenreis naar Venezuela, Curaçao, Aruba en Saba, om dan begin september naar het vaderland terug te gaan.

Hoog Water in Nederland. Ook de Maas is tot boven zijn normale pijl gestegen. In Venlo had dit tot gevolg, dat de Maaskade onder water kwam te staan. Voor de jeugd was dit evenwel een nieuw vertier om met de fiets, de schooltas nog achterop, snel door het overstroomde gebied te rijden.

„United Miners" uitgenodigd voor congres te MEXICO

Willemstad. — De United Miners Union of Curaçao (Union Mineros Unidos di Corsou) heeft een uitnodiging ontvangen van de Federación Interamericana de Trabajadores Mineros" om het tweede congres te Mexico bij te wonen. Dit congres zal plaats vinden van 24 april as. tot en met 26 april. Het is nog niet bekend wie vanwege de United Miners zal worden afgevaardigd. Het eerste congres vond vorig jaar te Lima (Peru) plaats en toen voor de United Miners Goffrey Stewart afgevaardigd. Op dit congres werd de heer Stewart unaniem gekozen als een der secretarissen van het bestuur van deze Federatie, en ook als adviseur in een comité van International Relations tezamen met twee van zijn collega's Pat Burke en Bonifacio Aristez.

Lancering Amerikaanse kunstmaan mislukt

Cape Canaveral. — Officieel is meegedeeld, dat de tweede amerikaanse kunstmaan niet in zijn baan is gekomen. De vierde trap van de raket heeft niet gewerkt. De satelliet is vermoedelijk verbrand toen hij weer in de atmosfeer kwam.

V.N. tegen topconferentie

Washington. — De Verenigde Staten hebben de Sowjet-Unie donderdag doen weten dat de voorbereiding, die Rusland een topconferentie denkt te geven, niet voldoet aan de vereisten voor een afneming van de internationale spanning.

Communistische en katholieke leden van Italiaanse parlement handgemeen

Rome. — Communistische en katholieke afgevaardigden in het Italiaanse parlement zijn donderdagavond handgemeen geworden bij het debat n.a.v. een beschuldiging van communistische zijde dat de priesters zich mengen in het politieke leven in Italië. Op het alarmsignaal renden de kamerbewaarders naar binnen. Zij wisten de vechtenden te scheiden.

Staatsgreep in PERU ontdekt

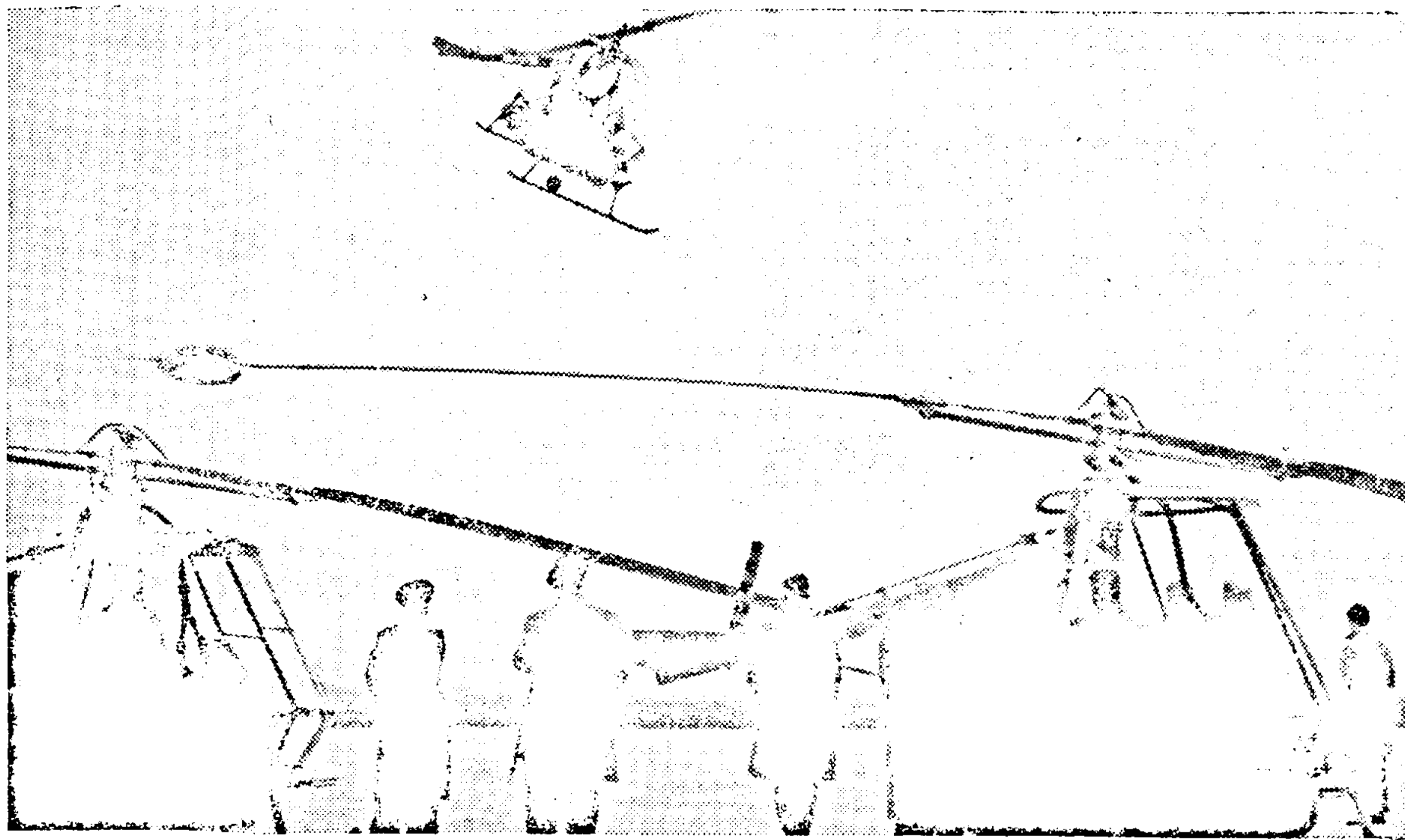
Lima. — In Peru is een poging tot een staatsgreep ontdekt. De regering heeft de situatie echter in handen. Er zijn talrijke militairen en burgers gearresteerd.

Ned. rijksambtenaren krijgen salarisverhoging

Den Haag. — Donderdag is tussen regering en ambtenaren volledige overeenstemming bereikt over de verbeteringen in de salarissen van de lagere en middelere rijksambtenaren. De verbeteringen zullen op 1 april aanstaande ingaan. Er is, ruw geschat, een bedrag mee gemoeid van 25 miljoen gulden. Ongeveer 240.000 overheidsdienaren zullen ervan profiteren.

—:—

Boedapest. — De Hongaarse schilder Oszkar Glatz is op 86-jarige leeftijd gestorven, meldt het Hongaarse nieuwsbureau MTI. Hij was winnaar van de Kossuthprijs.

Op het vliegveld Zestienhoven te Rotterdam werd het luchtvaardigheid bewijs voor de Ned. helikopter „Kolibrie" uitgereikt. Terwijl enige toestellen op de grond stonden opgesteld, vertoonde een van de kolibries haar kunnen voor de talrijke aanwezigen.

DOUGLAS-HOME ontmoet Zweedse koning

Stockholm. — De 25-jarige Britse pianospeler Robin Douglas-Home heeft vandaag de man ontmoet, die, naar hij hoopt, zijn schoonvader zal worden, namelijk koning Gustaaf Adolf van Zweden. Douglas-Home dingt naar de hand van de 23-jarige kleindochter van de koning, prinses Margaretha. De vorst ontving de Engelsman in zijn prive-kamer in het koninklijk paleis. Het onderhoud duurde een half uur.

Douglas-Home, een voormalige advertentie-acquisiteit, ontmoette Margaretha in Londen in het najaar van 1956 en werd op haar verliefd. Hij verzocht het Zweedse hof om hem toe te staan zich met de prinses te verloven. Koning Gustaaf adviseerde het paar een jaar te wachten alvorens een beslissing te nemen.

—:—

Warschau. — Frankrijk en Polen hebben na tien dagen onderhandelingen te Warschau een cultureel akkoord getekend.

Campagne tegen waterstofbom

Engelse meisjesstudenten laten vriendjes in de steek

Oxford. — Circa 40 meisjesstudenten van de universiteit van Oxford zijn een boycot begonnen tegen hun vrienden, die weigeren deel te nemen aan een campagne om tot een verbod van de waterstofbom te komen.

Parlementsleden organiseren anti-H-bom-mars

Zij baseren hun strategie van „afzijdigheid" op de geschiedenis van de Griekse heldin Lysistrata, die een aantal vrouwen overhaalde zich koel te gedragen tegenover hun echtgenoten tot deze hun oorlogsophitserij hadden gestaakt.

Een aantal meisjes ontbrak op partijtjes waarna het resultaat al merkbaar was. Een groter aantal mannen verklaarde zich tegen de waterstofbom. De meisjes weigeren sterke drank te drinken en te dansen. „Kussen is natuurlijk volstrekt verboden, aldus een van de „stakingsleidsters".

Ook negentien lagerhuisleden die lid zijn van de nieuwe Labourgroep „Victorie voor het Socialisme" zijn een anti-H-bom-actie begonnen. Zij hebben aan 200 partijafdelingen in het land uitnodigingen gezonden voor deelneming aan een „anti-H-bom-mars".

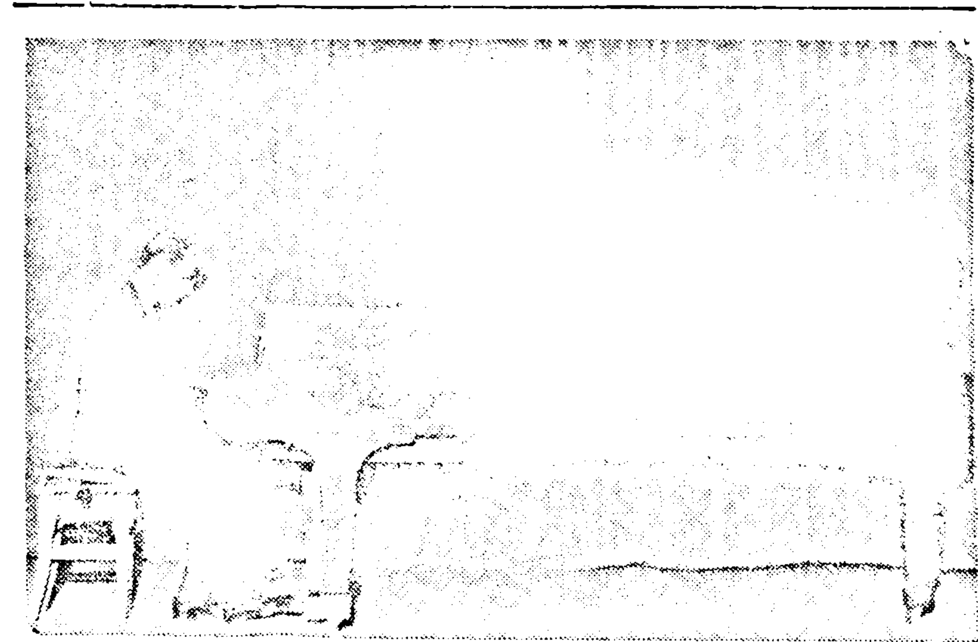
Deze mars moet op Goede Vrijdag in Londen beginnen en zal op Paasmaandag te Aldermaston in Berkshire, het Britse centrum voor atoomwapens, eindigen.

„Walrus" en „Zeeleeuw" te Rotterdam

Rotterdam. — Hedenochtend zijn Hr Ms onderzeeboten „Walrus" en „Zeeleeuw", die 21 oktober jl. in divisie-verband naar de Nederlandse Antillen waren vertrokken, op de onderzeebootbasis Waalhaven te Rotterdam teruggekeerd.

Dr. v. Beusekom thans officieel tot ambassadeur in Argentinie benoemd

Den Haag. — Bij K.B. is mr J. C. van Beusekom, ambtenaar van de buitenlandse dienst der 3e klasse benoemd tot Hr Ms buitengewoon en gevolmachtigd ambassadeur in de Republiek Argentinië.

Harold Martina tijdens het piano-recital, dat hij gisteravond in het Roxy-theater gaf.

PIANO-RECITAL IN ROXY

HAROLD MARTINA toont zich veelbelovend talent

Monumentale realisatie van Balakireff's „Islamey"

Willemstad. — Een talrijk en enthousiast publiek bevolkte gisteravond de schouwburg, waar onze stadgenoot, de pianist Harold Martina een zeer gevarieerd programma in uitvoering bracht. De geveelige touché, waarover deze pianist beschikt, alsmede zijn juiste pedaalgebruik, kwamen al direkt tot uiting in de beide eerste nummers, de Franse Suite in c kl. t. van Bach en de Sonate in Es gr. t. van Mozart. Hiermede wist hij fluweelzachte effekten te bereiken. Hoewel dit zijn bescheidenheid en groot innerlijk muzikaal beleven accentueert, zou het voor een zaal als die van het Roxy-theater, waar de akoestiek niet feilloos is te noemen, naar mijn mening gewenst en zeker gerechtvaardigd zijn, wanneer Harold Martina zijn pianissimo niet te ver doorvoerde.

Het eerste gedeelte van het programma werd besloten met een Novellette van Schumann.

Na de pauze werden drie werken van Chopin ten gehore gebracht, waarvan vooral het laatste, Scherzo Op. 20 nr 1 uitmuntte door het juiste virtuoos-romantische cachet. Met een werd daarop Reflets dans l'eau uit „Images", één van de drie vertolkte stukken van Debussy, aan zijn in volle overgave luisterend auditorium verhaald.

Tot slot van dit muzikaal gebeuren de eerste uitvoering op Curaçao van de pianofantasie Islamey van de componist Balakireff, welke één van de moeilijkste werken voor klavier wordt geheten. Zijn sublieme technische vaardigheid en buitengewone muzikaliteit stelden Harold Martina echter in staat tot een zonal niet feilloze dan toch alleszins bewonderenswaardige en monumentale realisatie van compositie. Het langdurige en welverdiende applaus, dat hem hierna ten deel viel, was echter niet bij machte de jonge kunstenaar tot een toegift te bewegen, hetgeen de programma-keuze in aanmerking genomen, begrijpelijk was.

Zoals bekend, zal Harold Martina binnenkort naar Europa vertrekken om zijn carriere als beroepspianist verder te ontwikkelen. Hoewel wij hem node laten gaan, juichen wij dit voornemen van ganser harte toe en verheugen we ons reeds thans op een toekomstige te hernieuwen kennismaking met zijn muzikale prestaties. In afwachting hiervan wensen wij Harold Martina alle mogelijke succes toe bij zijn buitenlandse opleiding.

T. de G.

Israels bezorgdheid

De recente staatkundige hergroeperingen in de Arabische wereld zijn de rust en de orde in het Midden-Oosten niet ten goede gekomen. De nieuwe eenheden staan bijzonder vijandig tegenover elkaar. Nasser, de president van de Verenigde Arabische Republiek, is een felle haatcampagne begonnen tegen de Arabische Federatie van Irak en Jordanië. In een drietal redevoeringen heeft de Egyptische diktator de Hasjemietische koningen uitgemaakt voor „werktuigen van het imperialisme en het kolonialisme", de ergste belediging, die een Arabier kan bedenken.

De zogenaamd „positief neutrale" maar in feite uitgesproken anti-Westerse republiek, die gevormd werd door de fusie van Egypte en Syrië had Jordanië willen annexeren. Dit plan is echter verijdeld door Jordanië's nieuwe band met het sterke Irak. Koning Feisal zal nu wel weten te voorkomen, dat koning Hoessein door een vanuit Egypte geleide samenzwering van zijn troon gestoten wordt. Nasser is in zijn expansie-politiek gedwarsboomd. Weliswaar heeft intussen Jemen zich bij de republiek aangesloten, maar in het recente konflikt tussen Egypte en de Soedan is Nasser op zoveel verzet gestuit, dat hij zich op het ogenblik in zijn politieke ambities gefrustreerd voelt. Hij verschaft zich alleen troosten met de wetenschap, dat de Arabische Federatie van Irak en Jordanië niet op korte termijn versterkt zal worden met een aansluiting van Saoedi-Arabië. Koning Saoed heeft namelijk dezer dagen laten weten, dat hij niets voelt voor toetreding tot de Hasjemietische groep. Saoed heeft vooral essentiële bezwaren tegen de nauwe betrekkingen, die Irak met het Westen onderhoudt. Iraks lidmaatschap van het Pact van Bagdad vormt voor Saoedi-Arabië een onoverkomelijk beletsel. Maar er is nog een andere reden, waarom Saoed zich niet wil binden aan Feisal en Hoessein. De Saoedi-Arabische vorst weet namelijk Nasser niet tegen zich in het harnas te jagen. Hij is bevreesd voor Nassers macht, voor de invloed van de Egyptische diktator in de Arabische wereld.

Maar terwijl er een gespannen situatie is gerezen tussen de Verenigde Arabische Republiek en de Arabische Federatie, is er in het Midden-Oosten een tweede groot konflikt blijven bestaan: Het konflikt tussen de Arabische landen enerzijds en de staat Israël anderzijds. De Israëlische regering maakt zich zowel zorgen over de unie van Egypte, Syrië en Jemen, als over de federatie van Irak en Jordanië. De Israëlische premier, Ben-Goerion, heeft verklaard, dat hij het ontstaan van de beide nieuwe blokken met grote ongerustheid heeft waargenomen.

De nieuwe band tussen Bagdad en Amman kan voor Jeruzalem grote consequenties hebben. Feisal en Hoessein zijn namelijk overeengekomen hun strijdkrachten samen te voegen en dit zou kunnen betekenen, dat Iraakse troepen gelegerd worden aan de Jordaans-Israëlische grens. Nu is er op het eind van de Palestijnse oorlog wel een wapenstilstandsovereenkomst gesloten tussen Israël en Jordanië, maar niet tussen Israël en Irak. Het is dus te begrijpen, dat Ben-Goerion geen troepen van Feisal aan zijn grenzen wil zien. Hoe gevoelig de Israëli op dit punt zijn, is in de herfst van 1956 nog gebleken, toen tijdens de Sinaï-campagne Iraakse troepen gereed stonden Jordanië binnen te trekken. De Israëlische regering liet toen onmiddellijk weten, dat een dergelijke manoeuvre zou worden opgevat als een schending van de Israëlisch-Jordaanse wapenstilstandsovereenkomst. Israël zou ongetwijfeld de wapenen hebben opgenomen tegen Jordanië, als de Iraakse troepen toen Jordanië zouden zijn binnengegaan.

Ben-Goerion heeft onlangs gezegd, dat Israël zich het recht zou voorbehouden om op te treden, indien de strijdkrachten van Irak de rivier de Jordaan zouden naderen. Dit was een duidelijke waarschuwing aan het adres van Feisal en Hoessein, die beiden een niet veel minder diep gewortelde haat koesteren tegen Israël dan de president en de vice-president van de Verenigde Arabische Republiek. Intussen heeft trouwens ook de Israëlische minister van Buitenlandse Zaken, mevr. Meir, de gevaren voor Israël onderstreept, die zouden kunnen voortvloeien uit de integratie van de Iraakse en de Jordaanse strijdkrachten. De aanwezigheid van Iraakse troepen aan Israëls grenzen zou, aldus

(Vervolg naar kolom 6)

(Vervolg van kolom 7)

mevr. Meir, door Jeruzalem opgevat worden als een bedreiging van Israëls veiligheid. De Israëlische minister legde deze verklaringen af op een persconferentie te Parijs, nadat zij een gesprek had gevoerd met haar Franse collega Pineau. Bij deze gelegenheid had zij de Frans-Israëlische banden van de Suez-affaire nauwer aangehaald. Van alle Westerse landen is Frankrijk nog altijd Israël het beste gezind.

De staatkundige kaart van het Midden-Oosten heeft in het begin van 1958 drastische wijzigingen ondergaan, maar de situatie is er niet beter op geworden. De gevaren voor gewapende konflikten zijn geenszins verminderd.

Uitslagen examens Centrale School 1958

Westpunt: Lingerie examen geslaagd St Petrusschool: Aida Albertus, Imelda Alexander, Julia Cijntje, Judith Cijntje, Irena Cathalina, Crisalta van Thys en Vilma Weert. I Kandidaat afgewezen.

Soto: St Martha-school. Lingerie examen. Geslaagd: Marlène Jongo, Feditha Maria, Cira Kirindongo, Swinda Tokaay en Josefa Jamanica.

Willebrord: St Willebrordusschool. Lingerie-examen. Geslaagd: Edna Kirindongo, Mirna Koeiman, Crisma Robertus, Norma Richardo, Editha Willems, Vilma Silverio, Elba Henriquez, Lelia Gabriel, Erina Kopra. 1 Kandidaat afgewezen.

Wishi: St Theresiaschool. Lingerie-examens. Geslaagd: Beatrice Levenstone, Swinda Manuel, Deanne Martina en Ilva Troncon.

Verkeersongevallen over februari 1958

Willemstad. — Hieronder volgt de opgave van de verkeersongevallen, die zich op Curaçao voordeden in de maand februari 1958.

Aantal ongevallen, waarbij lichamelijk letsel werd opgelopen: dodelijk 0 (1), niet dodelijk 32 (26).

Aantal ongevallen met alleen materiële schade: 152 (179).

Totaal verkeersongevallen: 184 (206).

De gevolgen van deze ongevallen zijn: doden 0 (1); zwaar gewonden 5 (12); licht gewonden 33 (35). Totaal bedrag der geschatte **direkte** materiële schade *f* 64.975,— (*f* 63.430).

N.B.: De tussen haakjes vermelde gegevens betreffen de voorgaande maand.

Lastige straatjongens

Willemstad. — Op de avond van een van de achter ons liggende dagen is er een dame op ergerlijke wijze lastig gevallen door een groep opgeschoten straatjongens, die reeds geruime tijd de buurt bij de kerk van Pietermaai en de ingang van Santiago onveilig maken door het molesteren van voorbijgangers, het schreeuwen van onnette woorden en het laten leeglopen van autobanden.

Naar wij vernemen stelt de politie een onderzoek in.

Nieuws van de Jeugdzorgorganisatie

Willemstad. — De volgende giften moeten nog worden toegevoegd aan de giftenlijst van de Stichting Jeugdzorg:

Drukkerij de Curaçaosche Courant	*f* 250,—
Apostolisch Vicariaat	„ 100,—
Tauber	„ 100,—
Fanny Shop	„ 100,—
Isa Sales	„ 100,—
Heldring en Pierson	„ 100,—
Edwin Capriles	„ 100,—

VAN HET FILMDOEK

CHECKPOINT

In theater Cinelandia draait dit weekend de film „Checkpoint" met in de hoofdrollen Anthony Steele, Odile Versois, Stanley Baker en James Robertson Justice.

Het verhaal speelt zich af in een automobielbedrijf, waar men fabrieksgeheimen probeert te stelen, hetgeen eerst niet gelukt en waarna drastischer middelen worden aangewend om de papieren te bemachtigen. Een film vol spannende momenten.

THE LITTLEST OUTLAW

Dit weekend draait er in theater Roxy wederom een super-produktie van Walt Disney, nl. „The Littlest Outlaw" met in de hoofdrol de tienjarige Andrez Velasquez, die een prachtige en zeer goede rol speelt, bijgestaan door de Mexikaanse artisten Pedro Armendariz, Joseph Calleia en Rodolfo Acosta.

De hele film is opgenomen in Mexico, zodat men behalve van goed spel, ook kan genieten van prachtige opnamen.

De film draait vanaf hedenavond tot en met as. zondag in het Roxy-theater.

TEN THOUSANDS BEDROOMS

Dit weekend draait er in theater West-End de muzikale showfilm „Ten Thousands Bedrooms", met in de hoofdrollen Dean Martin, Anna Maria Alberghetti, Eva Bartox, Dewey Martin, Walter Slezak en Paul Henreid. Het verhaal speelt zich af in Rome, waar een rijke hotelier verliefd wordt op de jongste van vier dochters en met haar wil trouwen, maar, zoals daar de traditie is zal hij moeten wachten totdat de oudere zusters getrouwd zijn.

De rijke hotelier gaat nu alles in het werk stellen om deze klip te omzeilen en probeert hiervoor de drie zusters van zijn minnares een man in de schoenen te schuiven.

Een zeer humoristische showfilm, waarin Dean Martin voor het eerst zonder zijn compagnon Jerry Lewis speelt.

Vorderingen van de industrialisatie in Peru

Lima. — De Peruaanse regering bevordert sterk de industrialisatie, zowel met als zonder deelneming van Peruaans kapitaal. Deze industrailisatie gaat echter met moeilijkheden gepaard, wegens gebrek aan ervaring en aan traditie van de Peruaanse kapitaalverschaffers, ondernemers en arbeiders, aldus „Economische Voorlichting.

De kapitalist in Peru is gewend aan een hoge rentestandaard. Hij rekent als grondbezitter (deze is het prototype van de Peruaanse kapitaalbezitter) met een opbrengst van 10 a 20% en verdient als grondspeculant nog meer. Aangezien het bij beleggingen in de nijverheid bovendien vrij lang duurt voordat deze winsten afwerpen, zijn vele kapitaalbezitters weinig geneigd zich daarmede in te laten.

De ondernemer-bedrijfsleider heeft in Peru veelal de neiging zijn installatie te gebruiken tot deze versleten is, zodat vaak wordt gewerkt met verouderde produktie-middelen. Ook wordt weinig gereserveerd als gevolg van de wens om hoge winsten te maken. Bovendien is het aantal Peruanen, dat in staat is een modern bedrijf te leiden, te klein om aan de vraag te voldoen.

Wat de arbeiders en ploegbazen, het administratief en technisch personeel betreft, is de scholing in het algemeen onvoldoende. Hogere lonen zijn niet altijd een prikkel om zich verder te bekwamen, maar soms eerder om minder te werken. Bij de opleiding worden vaak moeilijkheden ondervonden, omdat de Peruaanse arbeiders op hun eigen wijze en in hun eigen tempo wensen te werken, zodat een snelle scholing niet mogelijk is. Eenmaal opgeleid — zij het met zeer veel moeite en kosten — kan de Peruaan een zeer goede kracht worden.

De regering tracht de industrialisatie te bevorderen door het opschroeven van de invoerrechten en door vergroting van het kapitaal van de Banco Industrial del Perú, welke krediet aan de nijverheid verstrekt. Ook heeft zij bij het Parlement een wetsontwerp ingediend, volgens hetwelk bij de belastingheffing basisindustrieën, die Peruaanse grondstoffen gebruiken, kunnen worden bevoordeeld en bedrijven, die veel risico lopen of die grote bedragen investeren, tegemoetkomingen kunnen verkrijgen.

De ontwikkeling van de verschillende takken van nijverheid heeft de laatste tijd het volgende verloop gehad. De cement-industrie wordt uitgebreid met een zestal ten dele reeds in aanbouw zijnde fabrieken, waardoor de cementproduktie met ongeveer 450.000 ton 's jaars zal toenemen. Deze bedrijven worden grotendeels met Peruaans kapitaal gebouwd, terwijl buitenlandse (Duitse en Deense) firma's machines e.d. leveren. Er wordt met Amerikaanse hulp een papierfabriek opgericht en in samenwerking van Amerikaans en Peruaans kapitaal een bandenfabriek. De chemische nijverheid ondergaat na de cementindustrie de sterkste expansie door stichting van soda- en kunstmestfabrieken met Amerikaanse en Europese medewerking. Verder is met Amerikaanse steun een bedrijf voor vuurvast materiaal gebouwd en met Belgische medewerking een springstoffenfabriek. Ook zullen de volgende ondernemingen in het leven worden geroepen: een luciferfabriek met Peruaanse en Amerikaanse fondsen, twee pharmaceutische bedrijven met Belgisch en Duits kapitaal een zuiver Peruaanse fabriek ter verwerking van walvisnet, een visconservenbedrijf op Japans initiatief, een fabriek voor alcohol en voor ontvlekkingsmiddelen door Amerikaanse ondernemers, een kokosoliebedrijf, een verffabriek, een moutbedrijf met Duitse medewerking, een flasfabriek, een montagebedrijf voor elektrische schrijf- en kasmachines met Amerikaans geld, een betonfabriek volgens Frans systeem en een koperdraad trekkerij.

De economische vooruitgang van Peru leidt tot het investeren van hoge bedragen in de nijverheid, die slechts ten dele van Peruaanse oorsprong zijn. In de meeste gevallen wordt ter wille van de technische leiding samengewerkt met buitenlandse ondernemingen. De nieuwe bedrijven zijn in het algemeen kapitaalintensief.

Geen vermindering in afvloeiing Amerikaanse dollars naar andere landen

Washington. — Ondanks de recessie zal er volgens het Amerikaanse ministerie van handel geen vermindering ontstaan in de afvloeiing van Amerikaanse dollars naar andere landen.

Ongeacht of de invoer op het tegenwoordige niveau zal voortgaan of niet, zijn er ontwikkelingen, die bij afwezigheid van beperkingen van handel en investering in het buitenland, naar verwacht kan worden een stabiliserende invloed zullen hebben op de afvloeiing van dollars op dit moment, aldus het ministerie in zijn analyse in het februari-nummer van „Survey of current business". De ontwikkeling in het binnenlandse bedrijfsleven wordt gezien als de sleutelfactor, die de afvloeiïng van dollars naar het buitenland bepaalt. In 1957 beliep deze 27,1 miljard dollar of 1,4 miljard dollar meer dan in 1956. De afvloeiïng was echter in de tweede helft van het jaar kleiner dan in de eerste helft. De toestroming van dollars woog echter ruimschoots op tegen de afvloeiïng en vermeerderde met 2,7 miljard dollar tot 27,4 miljard dollar.

De afvloeiing van dollars bestaat uit gelden betaald voor de invoer van buitenlandse goederen, voor aankopen van Amerikaanse toeristen in het buitenland en voor leveranties aan de Amerikaanse militaire strijdkrachten in het buitenland, alsmede uit particuliere investeringen in buitenlandse bedrijven en uit schenkingen door de Amerikaanse regering.

Amerik. haven-delegatie zal bezoek brengen aan Holland

Amsterdam. — Van 26 april tot 2 mei zal een delegatie van de „Port of New York Authority" onder leiding van de heer Donald V. Lowe, ten besluite van een tournee door Westeuropa een bezoek aan Nederland brengen. Aanleiding tot deze reis is onder meer de opening van de twee Europese bijkantoren van de New Yorkse haven, n.l in Zurich en in Londen.

De „Port of New York Authority" beheert niet alleen de zee- en binnenhavens aan de mond van de Hudson, maar ook o.m. vier vliegvelden, een helihaven, vier verkeersbruggen, twee tunnels.

De zeehaven van New York is de grootste ter wereld: in 1956 zijn in totaal 25.433 binnenkomende en uitgaande schepen geregistreerd. Dit komt neer op een schip per iedere twntig minuten.

In Nederland zal de delegatie besprekingen voeren met vertegengenwoordigrs van het bedrijfsleven en van overheidsinstanties.

ZAAK - DE WIT

Kritiek van „Vrije Volk" op Antill. regering

Den Haag. — Onder de titel „De Wit. vervolg", schrijft „Het Vrije Volk":

„Opnieuw is een delegatie van Antilliaanse ministers naar Nederland gevlogen om te spreken over de uitwijzing van de journalist De Wit, die in een Curacaose krant sinds jaar en dag een giftige campagne tegen de Antilliaanse regering voert.

Bijna een jaar geleden is deze slepende zaak ook in Den Haag besproken. Sedertdien is de situatie wel duidelijker, maar niet gemakkelijker geworden.

Vorig jaar waren er twee kwesties op te lossen: de uitzettingszaak zelf, waarvoor noch in Nederland noch in Suriname sympathie bestond, omdat hier zowel de persvrijheid als de rechtszekerheid in het geding was, en de bevoegdheden van de procureur-generaal der Antillen, die op grond van het statuut een taak heeft bij de handhaving van de rechtszekerheid als Koninkrijkszaak.

Welnu, de tweede kwestie is in de praktijk ten genoegen van de Antilliaanse regering opgelost (de procureur-generaal is een regeringsambtenaar, die besluiten van de minister van Justitie moet uitvoeren), maar de principiële zaak bleef bestaan.

Wie had gemeend, of zoals wij: had gehoopt, dat de Antilliaanse regering de halve oplossing der dubbele kwestie als een aanvaardbaar compromis zou beschouwen, kwam bedrogen uit.

Na enige tijd van rust ging de regering in Willemstad de zaak-De-Wit weer scherp spelen.

Nu was de beurt echter aan de gouverneur der Antillen om te weigeren het uitzettingsbevel te tekenen — en aan **zijn** taak en verantwoordelijkheid in dezen als koninkrijksorgaan kan geen twijfel bestaan.

De Zaak-De-Wit is een koninkrijkszaak geworden en zal in de daarvoor bestemde procedure afgehandeld moeten worden.

Willemstad, de regering-Jonckheer, zal het dan aan zich zelf te wijten hebben als het een gevoelige prestige-nederlaag lijdt tegenover de eigen, nogal driest opgezweepte partijen, wanneer zou blijken, dat zowel de Nederlandse als de Surinaamse vertegenwoordigers in de Rijksregering niet aan zijn kant staan. Zoals te verwachten is.

Blijkbaar wil de regering-Jonckheer nog een poging doen om dit te vermijden. Het is zeer de vraag of de huidige besprekingen in Den Haag nog tot een compromis kunnen leiden, nu Willemstad zelf het logische compromis van vorig jaar niet als zodanig heeft willen erkennen.

Wat dan? Er zijn nog weinig mogelijkheden. Voor de hand zou liggen, dat de Antilliaanse regering alsnog bij de rechter een aanklacht wegens laster tegen De Wit zou indienen, waarna uitgemaakt zou kunnen worden of deze journalist inderdaad schuldig is aan de zaken, waarvan de regering hem beschuldigt.

Wordt hij veroordeeld, dan kan hij uitgewezen worden zonder dat de rechtszekerheid der Antillen wordt aangetast.

Willen de Antillen deze weg nog steeds niet inslaan, en willen zij zich anderszins niet neerleggen bij de normale, in het statuut voorgeschreven, koninkrijksbehandeling van deze zaak, dan moeten zij de konsekwentie trekken en de verhouding tot Nederland en Suriname in het statuut ontdoen van elke bepaling omtrent de handhaving van de rechtszekerheid als koninkrijkszaak.

Dit laatste is een ingrijpende „oplossing", die geen oplossing, maar een breuk zou zijn. Is Willemstad bereid deze hoge prijs te betalen en zou hiervoor een meerderheid der Antilliaanse kiezers te vinden zijn?

Wij hebben genoeg vertrouwen in het gezonde verstand der Antillianen om daaraan te twijfelen."

Hengelo-fabriek krijgt grote opdracht Duitse marine

Koblenz. — De Hollakote signaal apparatenfabriek te Hengelo heeft een belangrijke opdracht voor de Duitse marine gekregen. Te Koblenz is met de Duitse Bundeswehr een kontrakt gesloten, waarbij de Hollandse signaal voor een bedrag van 45 miljoen gulden (Ned.) aan vuurleidingsapparatuur voor de Westduitse marine zal leveren. Deze opdracht maakt deel uit van een plan van aanschaffingen tot een totaalbedrag van bijna honderd miljoen, waarvan mogelijk nog een deel bij de Hollandse signaal zal worden geplaatst.

Van de zijde van de Hollandse signaal apparatenfabriek kon men op dit bericht geen commentaar leveren.

AGENDA

West-End.
„Ten Thousands Bedrooms" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia:
Checkpoint" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
„The littest outlaw" om 7 en 9 uur n.m.

Caribe
„Aqui estan los Aguilares" om 8 uur n.m.

Baseball AA Klasse nieuws.
A. s. zaterdagavond en zondagochtend, zal een Curaçaose jeugdnegental een uitkomen tegen een jeugdselectie van Aruba.

Studie Kring Moderne Muziek
Platenconcert ten huize van de heer en mevrouw Moffie, mahaaiweg 9.
Programma: 1. vioolconcert Alban Berg.
2. 3de symphonie — Albert Roussel
3. Symphonosch gedicht „Erosie"—Heitor Villalobos.

Circus Bimm:
Op Zaterdag 8 maart, herhaling voorstelling kindercircus Bimm: Twee uitvoeringen.
's middags om hal f vier — 's avonds om hal acht.

Wit Gele Kruis
Kantoor: tel: 23773.
Zuster Caprino. tel. 23526;
Zuster Vecris. tel. 35747;

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink Beatrixlaan 7, Rio Canario tel: 3412
B.g.g. nad inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
J. E. Harmens tel: 4394

Geneeskundige Dienst
Dr. Beekman tel. 3740
b. g. g. tel: 2409

C.S.M.

Rederij.
W. R. Engelsman tel: 2304

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
W. R. Engelsman tel: 2304

Dok Afdeling:
Van16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 7.30 H. v. Kooy tel: 3643

Theater Asiento:
„The red shoes"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Van de Nederlandse voetbalvelden

SANERING van Nederlands semi-beroepsvoetbal

Zwakke clubs gaan fuseren of terug naar amateursspel

Haastige spoed is zelden goed. Het is de sectie betaald voetbal van de KNVB, die thans de waarheid van dit spreekwoord aan den lijve ondervindt. Haastig immers was de spoed, waarmede bijna vier jaren geleden de KNVB besloot over te gaan tot invoering van het semi-professionalisme. De ene dag wilde de bond bij wijze van spreken niets, maar dan ook totaal niets weten van enigerlei betaling aan de voetballers en zwoer men trouw aan het amateurisme, en de volgende dag verloochende de bond deze trouw.

Een en ander geschiedde min of meer onder dwang van de kort voordien opgerichte Beroepsvoetbalbond, die tegen de verwachtingen in sympathie verwierf in steeds breder kring en die de vorm begon aan te nemen van een ernstige bedreiging.

Die nieuwe bond mocht men beschouwen als een produkt van de tijdsomstandigheden. Het was de KNVB, die de gongslag van de tijd niet had vernomen of zich met de handen geperst tegen de oren doof had gehouden, maar die tenslotte toch ongelijk moest bekennen.

In een handomdraai kwam het betaalde voetbal tot stand en de clubs haastten zich gehoor te geven aan de oproep. Zij spiegelden zich aan het buitenland, waar reeds geruime tijd een scherpe scheidslijn bestaat tussen amateurisme en semi-professionalisme of volledig beroepsspel. Zeker niet helemaal ten onrechte vreesden de clubs, dat zij in de grauwe, vrijwel onopgemerkte massa zouden verzinken, indien zij niet maakten, dat zij er bij kwamen.

Tachtig was te veel

Al die clubs werden geleid door brave bestuurderen. Onvervalste amateurs, die hun hart hadden verpand aan een club en daaraan al hun vrije tijd wijdden. Maar geen economen. Geen scherpe calculators die de voor- en nadelen tegen elkaar konden afwegen en met nuchter verstand tot een beslissing konden komen. Hun enige uitgangspunt was, dat hun club op welke manier dan ook moest zorgen „er bij" te zijn. Zij deden een beroep op de supporters en toen dat niet voldoende opleverde, gingen zij stap voor stap verder. De bond eiste voor de overgang naar de nieuwe sectie een bezit van vijftigduizend gulden per club en de clubs zorgden, dat dit bedrag er kwam, ook al hadden zij voordien nooit meer dan een tiende deel van dat bedrag in kas gehad. Met andere woorden, de clubs staken zich in de schuld door het aangaan van leningen of anderszins en zij deden zulks in de vage hoop, dat de toekomst wel uitkomst zou brengen. Koeien met gouden horens zagen zij in het betaalde voetbal en vol moed namen zij hun plaats in. Tachtig in totaal.

Natuurlijk was dat aantal te groot. Veel te groot zelfs voor een klein lands als Nederland. Het bedrag, dat de voetbalsupporters in de vorm van entreegelden in deze tak van sport kunnen steken, is niet toereikend om tachtig betalende clubs een bestaan te verzekeren. Dat stond eigenlijk al bij voorbaat vast en het heeft stellig niet ontbroken aan waarschuwingen. Zelfs werd de vraag opgeworpen of de KNVB niet de plicht had de clubs tegen zichzelf te beschermen en sommige de overgang naar de nieuwe sectie te verbieden. Doch de bond stond machteloos tegenover het door hemzelf vastgestelde minimum van vijftigduizend gulden. Wie een dergelijk bezit kon aantonen, moest worden toegelaten.

Nochtans keek men met zorg naar een kleine stad als Tilburg, waar Willem II, NOAD en Longa, drie clubs derhalve, zich aanmeldden voor betaling aan de spelers. Met zorg ook keek men naar een al even kleine stad als Dordrecht, waar DFC, Emma en EBOH elk vijftigduizend gulden op tafel legden. Men wreef zich de ogen uit op de stad Groningen, dat met GVAV, Be Quck, Velocitas en Oosterparkers vier betalende clubs presenteerde. Men schudde het hoofd over het brokje Nederland, dat 't Gooi heet en dat met Hilversum, Zeist, 't Gooi en HVC een viertal aandiende en over de Limburgse Mijnstreek, waar Fortuna, Limburgia, Sittardia, MVV, Rapid en Roda elkaar op luttele kilometers de gunst van het publiek gingen betwisten.

Valse schaamte

Men behoefde waarlijk geen helderziende te zijn om te kunnen voorspellen, dat er iets verkeerd zou gaan. Alleen de bestuurderen van de clubs schenen dat niet te zien.

Het had er alle schijn van, dat zij de gevaren het grootst achtten voor hun naaste buren en meenden zelf de dans wel te kunnen ontspringen. Het woord fusie viel zo links en rechts, maar het werd afgewezen. Alleen te Groningen ondernam men in die richting een poging, evenwel zonder sukses. Het voornaamste bezwaar was het eigen karakter van elke club afzonderlijk, waarop men sterk de nadruk legde en dat, naar men beweerde, geen fusie toeliet. Waarbij men wel fraai amateuristisch redeneerde, doch vergat, dat het karakter van betalende clubs onmogelijk veel kan verschillen, aangezien zij immers allen precies hetzelfde doel nastreven.

De derde competitie der betalende clubs is thans een flink eind gevorderd, maar het staat wel vast, dat voor verscheidene van deze clubs er geen vierde competitie zal komen. De nood is namelijk zeer hoog gestegen. Te hoog zelfs al. ...ingen heeft de moed gehad openlijk haar vergissing te erkennen. Aan het einde van het vorige seizoen namelijk reeds vroeg TOP overplaatsing aan naar de amateurafdeling, omdat het zijn spelers niet langer kon betalen. De overige negen-en-zeventig hebben gezwegen en bleven proberen de eindjes aan elkaar te knopen. Valse schaamte wellicht weerhield hen er van hun fout te belijden, ofschoon de bodem van de schatkist reeds lang zichtbaar was en men zelfs een beroep moest doen op de spelers om genoegen te nemen met minder salaris en soms zelfs slechts een aandeel in de (uiterst geringe) recette.

Tot aan de lippen staande in het water hielden zij zich naar buiten toch nog altijd groot. Doch gering, ontzaglijk gering was hun weerstandskracht. Eén zetje was voldoende om hen te doen verdrinken, een strohalm, toegestoken door anderen, voldoende om hen te bewegen zich met beide handen daaraan vast te klemmen.

Clubs staan voor nieuwe keuze

Een informatieve bespreking van de gezamenlijke clubbesturen over gans andere zaken werd tenslotte zo'n strohalm. Er was iemand, die wees op de nood van velen en in een gedurfd betoog nam de sectievoorzitter deze woorden over. Hij verwachtte grote oppositie; hij hield zelfs rekening met de mogelijkheid, dat die woorden hem van de voorzitterszetel zouden verdrijven, doch het viel anders uit. Want algehele bijval vond hij. In gezelschap van lotgenoten wilde men ineens wel praten over de ellende en over mogelijkheden, welk daaraan een einde zouden kunnen maken.

De voorzitter heeft de clubs de vernedering bespaard de vinger op te steken. Zij mogen schriftelijk te kennen geven, welke keuze zij doen. Maar op de achtergrond staat toch de dreiging, dat het sectiebestuur opnieuw het bewijs zal vragen van de aanwezigheid van een bezit van vijftigduizend gulden. En wat nu de keuze betreft, er zijn twee mogelijkheden. De ene is onmiddellijke terugkeer naar de amateurafdeling, waarbij de club dan zal worden geplaatst in de klasse, waaruit zij is voortgekomen. De andere mogelijkheid is een fusie met één of meer betalende clubs, waarbij men meer speciaal op het oog heeft de reeds genoemde steden en landstreken.

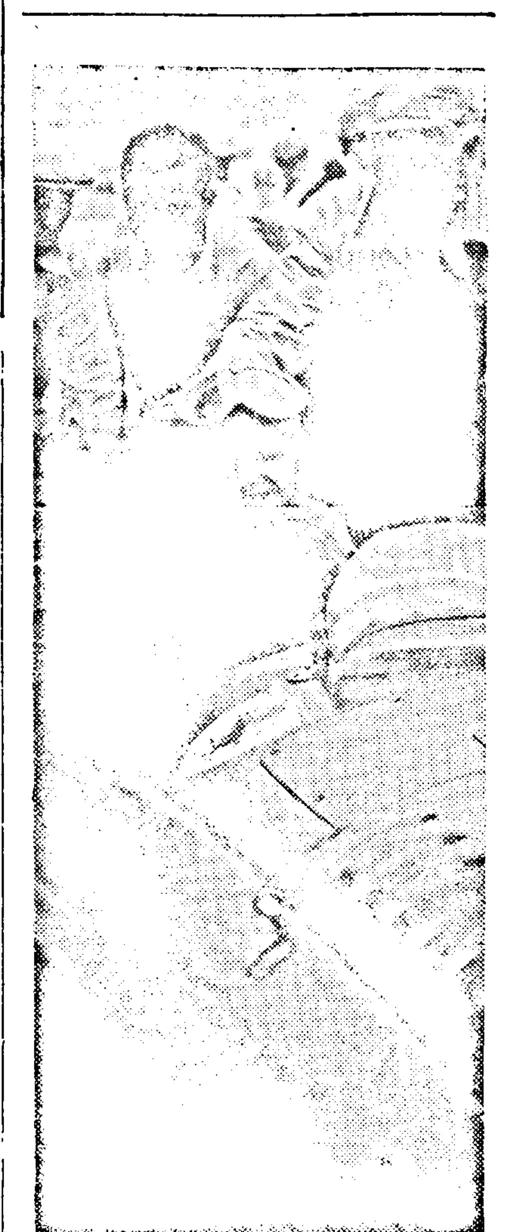
De nieuw te vormen club zal dan de plaats innemen van de hoogst geklasseerde partner. Bovendien echter zal elk der partners dan het recht krijgen met een eigen eerste elftal deel te nemen aan de amateurcompetitie, zodat het voortbestaan van de vereniging toch is gegarandeerd en de betrokenen dus eigenlijk gezamenlijk een semi-prof elftal gaan exploiteren.

Hoeveel clubs er zullen afvallen, is zelfs niet bij benadering te zeggen. De noodtoestand bestaat echter niet alleen bij de tweede-klassers, doch ook bij de eerste-klassers en zelfs bij de hoofdklassers. Het is zeker niet onmogelijk, dat er straks slechts vijftig clubs overblijven, een aantal, dat overigens wel als het maximum mag worden beschouwd. Een strengere selectie van de spelers zal daarvan het gevolg zijn en bovendien een sterkere concentratie van de beste krachten. Ongetwijfeld zal dat het spelpeil ten goede komen, al zal men voor een beduidende winst dienaangaande toch wel moeten wachten op een nieuwe generatie.

De sanering zal evenwel nog andere gevolgen hebben. De overblijvende clubs zullen financieel krachtig zijn en zullen aan het werk gaan om zich een behoorlijk bestaan te verwerven. Aan de invoering van volledig beroepsspel wordt weliswaar nog niet onmiddellijk gedacht, maar wel staat het op de achtergrond van het verdere streven. Zekere overgangsbepalingen zullen in het leven worden geroepen en de belangrijkste daarvan zal zijn verhoging van de maxima der salarissen, in de hoofdklasse bijvoorbeeld van 3600 tot 5000 of 6000 gulden. Een club als Feijenoord, die dat gemakkelijk kan bekostigen, hoopt daardoor de spelers, vooral de jeugd, te animeren tot grotere krachtsinspanningen. En wat kan er tegen zijn, aldus vraagt men zich nu reeds af, dat een club aan de werkgevers van de spelers vergoedingen betaalt voor loonderving en daardoor de spelers vrij kan krijgen voor training in de middaguren?

Inderdaad, haastige spoed is zelden goed. Daarom zet men thans bepaald geen spoed achter de invoering van het volledige professionalisme. Maar het komt wel. Dat staat nu al vast!

B. M. Schilperoort

De onlangs door Cubaanse rebellen ontvoerde, vijfvoudige wereldkampioen Juan Manuel Fangio met zijn monteurs na een van zijn vele overwinningen.

RUSSEN WILLEN TOPCONFERENTIE IN V.S.

Washington. — President Eisenhower heeft woensdag op zijn wekelijkse persconferentie medegedeeld, dat de Russen hebben laten weten, dat zij bereid zijn naar de V.S. te komen voor een Topconferentie. Zij erkenden, dat het wellicht volgens de Amerikaanse grondwet de president niet toe zou zijn toegestaan, het land voor lange tijd te verlaten. In dit verband zeide Eisenhower, dat men ingeval het een korte Topconferentie wordt, niet veel zou winnen door in de V.S. bijeen te komen. Als het er echter naar zou uitzien, dat het een langdurige conferentie wordt, zou hij z.i. wel in het land moeten blijven.

„Europaprijs 1958" toegekend aan ECKERT

Straatsburg. — Een jury, die te Hamburg vergaderde, heeft de „Europrijs 1958" van de raadgevende vergadering van de raad van Europa toegekend aan Georg Eckert, direkteur van het internationale instituut voor schoolboeken te Brunswijk.

Eckert heeft zich in het bijzonder ingespannen de fouten in de geschiedenisboeken te corrigeren, die ontstaan zijn door een te nationalistische interpretatie van bepaalde historische gebeurtenissen.

Archeologie wetenschap en ook liefhebberij

Het geheim en het wonder der duizenden kilometers lange Inca-wegen

I

Een uitgegraven beeld op het Paaseiland door de expeditie van Thor Heyerdahl. Oorspronkelijk was alleen de kop van het beeld te zien. Het kleurverschil geeft duidelijk aan tot hoever het beeld in de grond zat.

(Van een bijzondere medewerker)

De archeoloog is iemand in vele gedaanten. Soms is het een kamergeleerde, die dag aan dag vorst in oude handschriften, kleitabletten, of papyrus-rollen; soms is hij de stugge wroeter in de aardbodem onder een barre hete zon, meer werkend met borsteltjes, pennemessen en de zeef, dan met de spade, bijna nooit een spectaculair resultaat bereikend; soms compileert hij de vondsten van anderen, deduceert en critiseert de gevolgtrekkingen van collega's; dan weer is hij de avontuurlijke reiziger, die barre ontberingen doorstaat om het bewijs te vinden voor een veelal vooringenomen standpunt. Niet alle archeologen zijn echter wetenschapsbeoefenaars en de avonturiers onder hen zijn de meest spectaculaire lieden. Zij halen zeer stoutmoedige staaltjes uit en worden bij aankomst na de zware tocht met huldeblijken overladen. De journalistieke avonturenboeken, die zij schrijven genieten heel wat meer bekendheid dan hun wetenschappelijke of semi-wetenschappelijke verhandelingen, zij houden lezingen met interessante lichtbeelden en zij spelen de hoofdrol in documentaire films. Ook degenen, die de verborgen werkers, de speurders en gravers naar voren halen, zodat de archeologie een boeiend, spectaculair bedrijf wordt, genieten veel roem, doorgaans meer dan de figuren welke zij beschrijven ooit gekend hebben. Zij dragen bij tot popularisatie van de oudheidkunde, want het behoort tot de bon ton in de samenleving mee te kunnen praten over alles wat samenhangt met de ontdekkingen van oude culturen en het meest favoriet zijn de recente ontdekkingen in Peru en Mexico, op het Paaseiland, de grotten van de Dode Zee of de oerwouden van Indo-China.

Een van de avontuurlijke heerschappen is Victor von Hagen, een Duitser van ... die reeds jarenlang in Amerika ...s. Van zijn hand is kort... boek verschenen in Neder...ling: „De heerbaan van de ...[1]). Von Hagen heeft tijdens ...e, die twee ja... geduurd ... oude wegen van de Inca's, die ...en kilometers lang zijn, en langs ...hoogste toppen van de Andes lopen, ...udeerd. Duizend tot vijfhonderd jaar geleden zijn deze wegen aangelegd en Alexander von Humboldt heeft er over geschreven: „De straatwegen van de Inca's vormen het meest doeltreffende en verbazingwekkendste werk, dat ooit door mensen is gewrocht". De wegen gaan langs stijle ravijnen. Met in de wind schommelende bruggen van lianen en twijgen werden brede canons overspannen, terwijl de woeste rivieren tientallen meters dieper hun stroom voortjoegen. Soms lopen de wegen over hoogvlakten en berghellingen, die hoger gelegen zijn dan de top van de Mont Blanc (4200 m). Zij gaan door woestijnen en barre dichte oerwouden. Al eeuwenlang zijn deze wegen over grote trajecten niet meer in gebruik en zij zijn ondermijnd door regenval en aardverschuivingen. Destijds ijlden over de straatwegen koeriers van de grote Inca-vorsten. De estafette door het Chasqu-gebied liep bijna 400 kilometer per dag over een terrein van gemiddeld 3000 meter hoogte en vaak 4500 meter hoge passen, waar de zuurstof in de lucht gering is, waar ijskoude stormwinden opsteken en sneeuwval de weg belemmert. Bijna 2000 kilometer legden de Inca-estafetten in vijf dagen te voet af (het wiel kenden de Indianen niet, paarden bezaten ze niet). In drie dagen werd een boodschap van Lima naar Quito overgebracht en de Inca in zijn paleis te Cuzco ontving bij het diner verse vis, die over een afstand van 320 kilometer over de hoogste Andes gebracht werd. Op iedere drie kilometer lagen Casqui-posten, kleine huisjes, waar altijd twee estafette-lopers de wacht hielden en iedere loper legde dan ook niet meer dan drie of zes kilometer af. Een dergelijke snelle verbinding is voor ons onbegrijpelijk, te meer, waar wij weten dat ten tijde van Cicero 47 dagen als de normale tijd werd aangenomen om een brief 1500 kilometer ver te bezorgen.

Von Hagen heeft in een grootscheepse tocht met enkele archeologen, een cineast en een kaarttekenaar en landmeter het meer dan vierduizend kilometer lange wegennet onderzocht. Hij heeft daarbij bijzonder zware ontberingen moeten doorstaan en dikwijls heeft hij met levensgevaar speurtochten ondernomen. Zijn reisverslag is niet opgesmukt, maar moet ... ...schrijvingen. Hij kent de culturen der wereldgeschiedenis en trekt dikwijls parallelien met andere beschavingen. Vanuit de lucht ontdekt hij reusachtige voorstellingen van dieren, die in het Nasca-gebied met de stervormig uitlopende wegen verbonden schijnen te zijn op een uiterst wonderlijke manier; vogels van meer dan 150 meter lengte, een heel grote spin en abstracte geometrische figuren. Alleen vanuit het vliegtuig zijn de figuren te zien. Hoe zijn ze ontstaan, waartoe dienden zij? Het is steeds een raadsel, even groot als de betekenis van de z.g. „Tres cruces", het enorme 180 meter hoge raadselteken in de zandhelling boven de klippen van de baai van Paracas uitgegraven. Men meent dat dit teken meer dan tweeduizend jaar geleden is aangebracht, het ligt precies noord-zuid en volgens sommigen is het de voorstelling van een enorme kandelaber-cactus. Anderen zien er de symbolische boom des levens in, die voorkomt in Indiaanse ontwerpen. De Spanjaarden waren in de veronderstelling, dat dit al een heel vroege voorstelling van de kruisen van Golgotha moest zijn.

Het avontuur Aku-Aku

Von Hagen heeft zijn verslag goed gedocumenteerd. Ook de oude Spaanse en Peruaanse schrijvers, chroniqueurs als Pedro Cieza de Léon, Poma de Ayála, Garcilaso de la Vega en Hernando de

Ceram populariseert zijn „Goden, graven en geleerden"

Soto citeert hij voortdurend. Tenslotte geeft hij een uitvoerige literatuur-lijst omtrent de geraadpleegde bronnen. Zijn bijdrage tot de wetenschap van de pré-columbiaanse cultuur is zeker belangrijk te noemen. Een dergelijke methode van onderzoek zou men op het eerste gezicht vanzelfsprekend noemen. In feite echter blijkt het avonturenverhaal ook door heden met enige reputatie zo belangrijk gevonden te worden, dat het wetenschappelijk onderzoek er door in de knel raakt. Dat bewijst Thor Heyerdahl, wiens boek „Aku Aku" [2]) thans in Nederlandse vertaling is uitgekomen. Zijn theorie, dat de cultuur van verschillende Polynesische eilanden afkomstig zou zijn van de Indiaanse beschaving uit Peru en Ecuador, heeft hij enige jaren trachten te bewijzen met zijn zeer stoutmoedige tocht op het vlot van balsa-stammen, de „Kon-tiki". Twee jaar geleden is hij opnieuw uitgevaren, ditmaal met een Groenlandse trawler, een complete bemanning, enkele archeologen, zijn echtgenote en zoon, om opgravingen te doen op het Paaseiland

„Aku-Aku" is een boek, waarin de ijdele heer Heyerdahl de eerste ... speelt en het waagt om tal van vondsten en ontdekkingen aan zichzelf toe te schrijven, terwijl reeds Mrs. Scoresby-Routledge in het begin van deze eeuw tal van dezelfde naspeuringen heeft verricht. Zij kon het alleen niet zo grondig doen. Ook hebben Lavachery met zijn „contribution à l'étude des statuettes de l'Ile de Paques" en Pierre Loti met „Reflets sur la sombre route" vroeger bijgedragen tot de kennis van het eiland. In 1940 heeft de schrijver W. Hussem een klein boekje over het Paaseiland doen verschijnen. [3]) Hierin kan men eigenlijk meer exacte gegevens over de geologische structuur, over de vogelcultus en de taal (Hussem geeft een grote woordenlijst) vinden dan in Heyerdahl's omvangrijk werk, waarin hij met magische termen schermt alsof hij er de eerste kenner van is. Een van de grote ontdekkingen, die Heyerdahl beweert te hebben gedaan is het feit, dat de grote stenen koppen in de grond zijn gezakt. Graaft men ze uit, dan vindt men nog een romp met uitgewerkte fijne handen, die op de buik van de figuur samen komen. Mrs. Routledge heeft echter al in 1910 beweerd dat de figuren veel groter waren dan de kop alleen. Zij heeft ook verscheidene beelden doen uitgraven.

1) „De heirbaan van de Zonnegod", door Victor W. von Hagen. Van Ditmar N.V. Amsterdam.

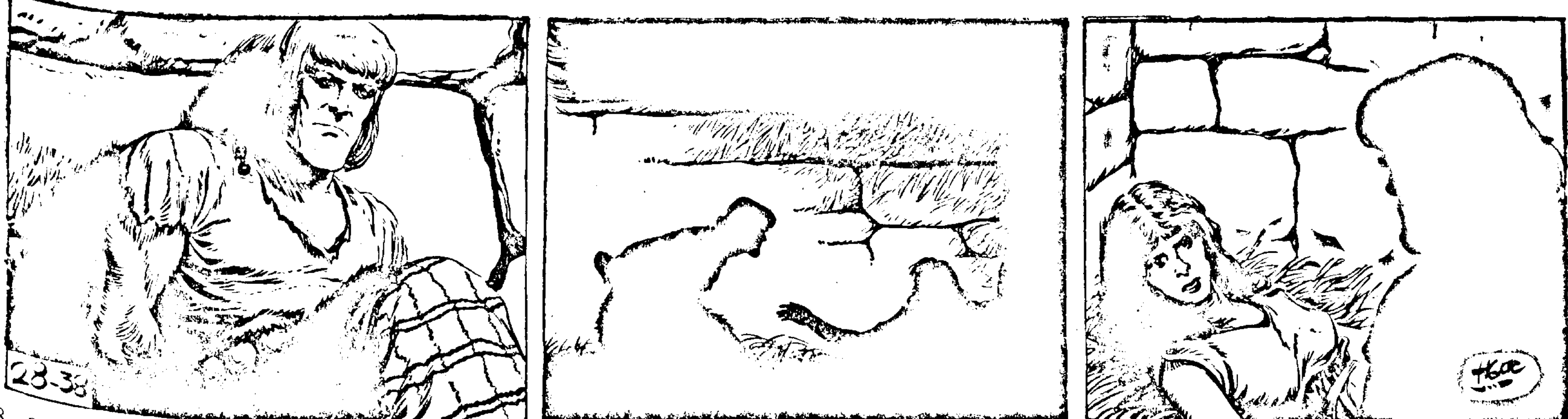
2) „Aku, Aku", door Thor Heyerdahl. De Tijdstroom te Lochem.

3) „Het Paaseiland, zijn vooronder en vogelcultus", door W. Hussen, G. W. Breughel, 's-Gravenhage.

Ook in Peru vindt men heel grote beelden, die gelijken op de beelden op het Paaseiland.

ERIC DE NOORMAN — DE ROMEINSE HELM

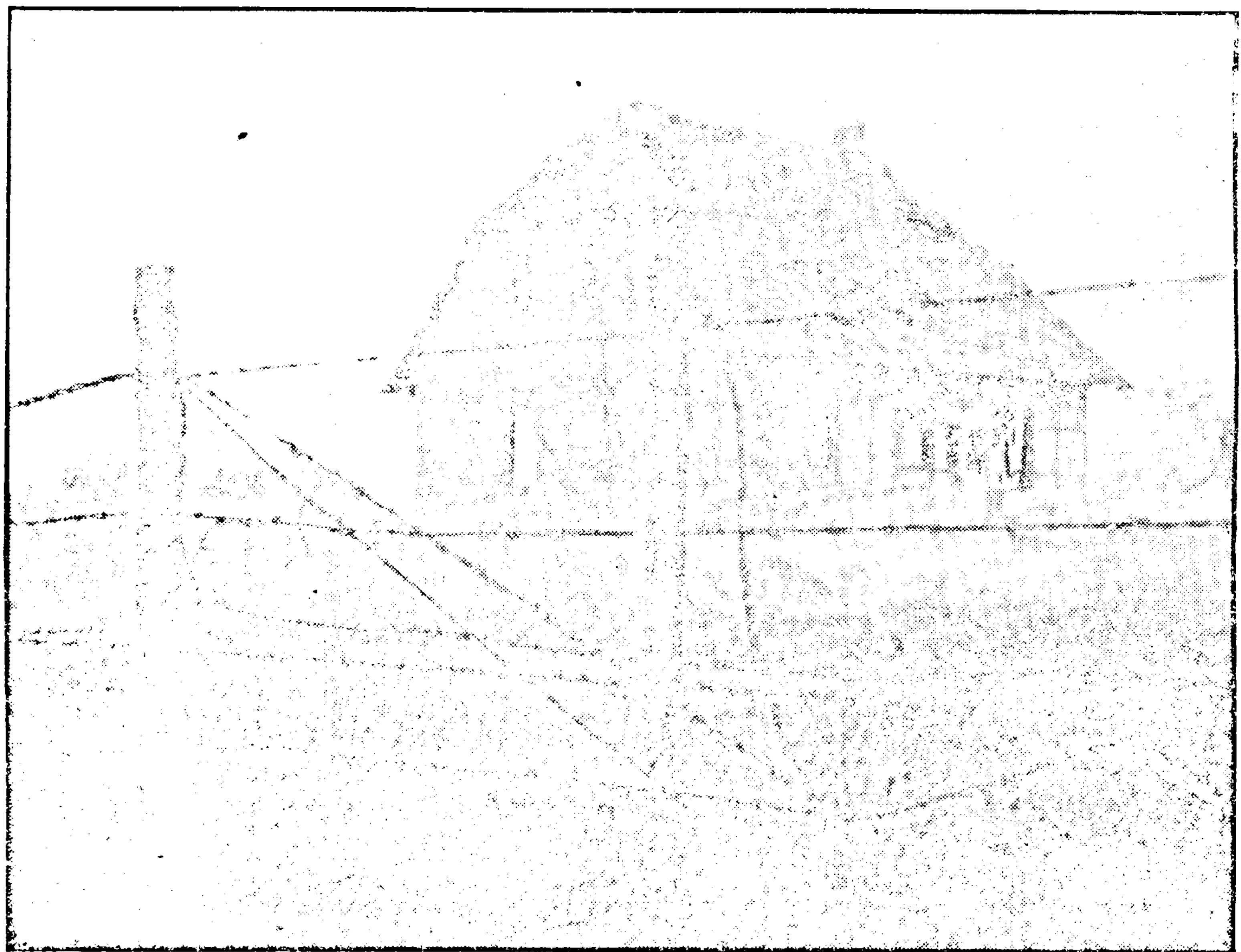
28—38 Als Eric wat is bijgekomen kijkt hij eens rond, maar het is aardedonker om hem heen. Alleen van boven uit de trechtervormige opening, waardoor hij naar beneden is gegooid, komt een zwakke lichtschijn. „Ik moet eerst mijn handen zien vrij te krijgen", is zijn eerste gedachte en meteen begint hij de stevig geknoopte koorden tegen de muur te schuren, hoewel hem dit danig pijn berokkent. „Ze zullen me toch wel doden", denkt hij, maar dan zullen ze er eerst van lusten!" Terwijl hij even uitrust, hoort hij ineens een vreemd geluid, dat uit een hoek van het hol schijnt te komen. Het is een hees hijgen en ademloos luistert de Noorman...... misschien een dier, denkt hij. Doodstil wacht hij af en hoort dan een fluisterende stem: „Is daar iemand?" Nogmaals komt de stem uit de duistere hoek, zwak en trillend: „Wie is daar?" Met een schok dringt het tot Eric door, dat het een vrouwenstem is. Ogenblikkelijk schuift hij door het vieze, stinkende stro naar de hoek, vanwaar de stem kwam. Een hand strekt zich uit en even later onderscheidt Eric in het schemerig duister het bleke, smalle gelaat van een meisje.

„Wie zijt ge en hoe komt ge hier?" vraagt hij eveneens fluisterend. „Zijt ge gewond?"

„Ze schoten me neer, toen we vluchtten", antwoordt ze; ze ademt moeilijk. „Ik geloof wel, dat de jonge krijger en de slaaf met de helm zijn ontkomen." „De helm?" vraagt Eric, die nu begint te vermoeden, dat die jonge krijger niemand anders is dan Axe. „De Romeinse helm? Maar hebt gij daar dan ook al mee te maken?" „Ik ben Orisia, dochter van Pertasus, de Romeinse Centurio", fluistert het meisje. „De helm was van mijn vader."

Bezoek aan het IJzeren Gordijn

OOSTDUITSE „STAATSGRENS" WORDT ZWAAR BEWAAKT

Een vervallen hofstede, gelegen in de tien meter brede grenszone in Oost-Duitsland een strook grond waar niemand meer wonen mag.

(Van een correspondent in Bonn)

Toen op 12 september 1944 - het einde van de Tweede Wereldoorlog begon al in zicht te komen - de Grote Drie Duitsland in drie bezettingszones verdeelden (Frankrijk kreeg pas later een kleine zone, die uit die van de Amerikanen werd gesneden) legden zij het land het kruis op, dat het nog heden ten dage te dragen heeft. De Sovjet-Unie kreeg daarbij op basis van de provinciale Duitse grenzen van 1937 niet alleen de gebieden Mecklenburg, Saksen-Anhalt, Thüringen en de drie Pruisische provincies Saksen, Brandenburg en Pommeren, die met z'n zessen thans het grondgebied vormen van de z.g. Oostduitse „Demokratische Volksrepubliek", doch ook Oost-Pruisen, dat zij later aan Polen afstond in ruil voor een even groot stuk Pools gebied, dat aan de Russische grens lag. Uit de drie westelijke zones is intussen de Westduitse Bondsrepubliek ontstaan. De Sovjets hebben de onder hun militaire bestuur staande en nog steeds door 21 hunner divisies bezette zone óók een schijnvorm van „souvereiniteit" gegeven en de creatie toegelaten van evengenoemde volksrepubliek, welker „regering" in Oost-Berlijn (Pankow) zetelt. Tussen de vroegere bezettingszones in het westen en oosten des lands gaapt van Lübeck in het noorden tot Hof (in Beieren) de z.g. „zonegrens".

Wie de „Todesstreifen" betreedt wordt zonder pardon neergeschoten

De Westduitsers blijven de grens tussen Oost- en West-Duitsland terecht — zolang er nog geen vredesverdrag tussen Duitsland en zijn vroegere tegenstanders is gesloten — een „zonegrens" noemen. De Oostduitsers hebben er een „staatsgrens" van gemaakt, die zij niet alleen hebben voorzien van gebruikelijke grens-requisieten als hefbomen, douanekantoren, grenspalen en dergelijke, maar hebben haar uitgebouwd tot een grenslijn, zoals die op het ogenblik nergens ter wereld meer bestaat. Zij hebben oud-premier Sir Winston Churchill in het gelijk gesteld. Deze voorzag de gevolgen van de overeengekomen verdeling van Duitsland en het toekennen aan de Sovjets van veel meer dan hun rechtens toekwam, toen hij begin juli 1945 in een telegram aan president Truman als eerste sprak van „een ijzeren gordijn van Lübeck tot Triëst".

De zonegrens tussen West- en Oost-Duitsland, die ik enkele dagen heb bereisd in het gezelschap van de nieuwe Westduitse minister voor Duitse Zaken, de Berlijner Ernst Lemmer (die bezig is zich met de problemen van zijn moeilijke ressort vertrouwd te maken), is het IJzeren Gordijn. Het begint inderdaad in Lübeck en strekt zich uit tot Triëst. Van Lübeck af tot en met de gehele lengte van de Duits-Tsjechoslowaakse en de Tsjechoslowaaks--Oostenrijkse grens is het gordijn inderdaad van ijzer: dwars door Duitsland, waar de zonegrens 1381 km lang is, loopt over een afstand van rond 500 km een prikkeldraad-versperring. Daar waar geen prikkeldraad staat, loopt de zonegrens door hardsteen bergland, waar men geen palen voor versperringen in de grond kon brengen, of wordt zij gevormd door rivieren en beken. Maar waar geen prikkeldraad staat, staan met regelmatige afstanden de meer dan 400 met zwaarbewapende manschappen van de Oostduitse grenspolitie (vroeger „Volkspolizei" geheten) bezette wacht- en uitkijktorens, die men van bondsrepublikeins gebied uit kan zien (wat niet betekent, dat er onzichtbaar voor de waarnemer op Westduitse bodem, nog niet veel meer van deze torens staan). Onmiddellijk achter het prikkeldraad of de andere versperringen — putten, muurtjes, Friese ruiters, boom-barrikaden en alarm-inrichtingen — begint een tien meter brede strook grond, die is ontdaan van alles wat er op stond en van Lübeck tot Hof is omgeploegd en zorgvuldig door de grenspolitie wordt onderhouden, opdat ieder voetspoor van illegale grensgangers (vrijwel uitsluitend van oostelijke in westelijke richting) in de aangeharkte aarde zichtbaar zal zijn. Nog geen jaar geleden noemde men deze strook de „Todesstreifen", omdat de toen nog „Volkspolizei" geheten Oostduitse grenspolitie opdracht had om zonder pardon te schieten op iedereen die de strook betrad. Dat heeft zo afschrikkend gewerkt, dat niemand aan de west- of oostzijde van de strook het ook maar waagt er een voet op te zetten. Van „Todesstreifen" wordt sindsdien niet meer gesproken, al is de scheiding tussen Duitsers er niet minder grondig om en al brengt men nog genoeg bittere humor op om haar thans te betitelen met „Pieck Allee" (naar de Oostduitse „president", Wilhelm Pieck).

Prikkeldraad, wachttorens en omgeploegde grensstrook zijn evenwel de Oostduitsers nog niet voldoende geweest om hun „staatsgrens" te beveiligen. Achter de strook ligt een sperzone van 500 meter diepte, die alleen mag worden betreden door de manschappen en patrouilles van de Oostduitse grenspolitie met hun herdershonden. Alle burgers, die in die streek woonden, zijn er uit geëvacueerd, met achterlating van woning, bedrijf of boerderij, die in vele gevallen vervolgens zijn gesloopt om een beter schootsveld te krijgen. Dan volgt tenslotte nog een tweede sperzone van 5 km diepte, waarin de grenspolitie met staat-van-beleg volmachten de baas is en die men — zelfs als functionaris van de Oostduitse communistische partij — slechts met een speciale „Ausweis" mag betreden.

Op deze manier hebben de Oostduitse machthebbers van hun „staatsgrens" nog iets meer gemaakt, n.l. de scheidslijn tussen twee totaal verschillende systemen: de vrijheid in het westen en de onderdrukking in het oosten. Zij hebben vier „Autobahnen" van West- naar Oost-Duitsland aan de zonegrens opgebroken, alsmede 32 A- en 123 B-wegen, plus 25 spoorbanen en een onnoemelijk aantal waterwegen. Gebleven zijn 4 wegovergangen (daarvan 1 Autobahn, bij Helmstedt, op weg naar Berlijn), 7 spoorwegovergangen en 2 waterwegen. Zó grondig hebben de Oostduitsers de grens naar de Bondsrepubliek niet kunnen „abriegelen", of nog elke week, maand in, maand uit, jaar in, jaar uit zoeken rond 5000 Oostduitsers de weg naar het vrije Westen. Zij ontvluchten de co[illegible] onderdrukking via de nog altijd in vier bezettingszones verdeelde voormalige Rijkshoofdstad Berlijn, waar zij het oversteken van de 10-meterstrook niet behoeven te riskeren.

Zo leven aan beide zijden van de zonegrens Duitsers van Duitsers gescheiden. Over deze noodlotslijn heen spreken zij geen woord meer met elkaar. Die uit het Westen proberen het nog wel eens, maar die uit het Oosten antwoorden niet, omdat dat te gevaarlijk is. „Ik hoop, dat jullie gauw verdwijnen" voegde mij snibbig een Oostduitse „Grenzpolizist" toe, toen ik enkele dagen geleden ergens in Hessen aan de zonegrens stond en probeerde enig menselijk contakt tot stand te brengen. Dit echter is over deze onmenselijke grens heen niet mogelijk.

Het is de tragiek der Duitse situatie, dat er niet het geringste uitzicht bestaat, dat zij eenmaal zal worden opgeheven en dat er aan beide zijden van de 10-meterstrook een generatie Duitsers opgroeit, die van dat ene en ongedeelde vaderland van weleer niets meer weet, die van elkaar niets meer weet, die zo langzamerhand elkaars taal niet meer verstaat.

Congolese kunst op de Expo '58

BELGEN brengen unieke verzameling bijeen

Brussel. — Wie kennis wil maken met de eeuwenoude kunst van de volkeren van Centraal-Afrika, zal op de Wereldtentoonstelling te Brussel vele uren kunnen zoek brengen. In niet minder dan zeven gebouwen hebben de Belgen het kostbaarste en interessantste, dat de Belgische Congo en Ruanda-Urundi op artistiek terrein te bieden hebben, bijeengebracht.

Wat in het museum van Tervuren te zien is, blijft daar, omdat het op slechts enkele kilometers van de Wereldtentoonstelling gelegen is. Daar zal overigens veel nieuws uit particuliere verzamelingen worden geëxposeerd. Onder meer is een zeer omvangrijke kollektie kunstvoorwerpen en schilderijen uit Leopoldstad naar Brussel onderweg.

Wat de schilderkunst betreft, zal een keus gedaan worden uit het werk van de beste Congolese schilders en uit dat van Europese schilders, die in de Congo wonen, of het de laatste tien jaar met een officiële opdracht bezochten. De kunstnijverheid zal er vertegenwoordigd zijn met prachtig vlechtwerk, kunstig besneden kalebaspijpen, stoelen en ander huisraad, soms met ivoor ingelegd.

Afrikaanse muziek

Voor de gemiddelde Europeaan is Afrikaanse muziek synoniem met het geluid van de tam-tam, gecombineerd met een aantal voor hem onbegrijpelijke primitieve klanken. Op de Wereldtentoonstelling zal met moderne middelen geprobeerd worden, de bezoeker meer vertrouwd te maken met deze onbekende muziek. Men krijgt een natuurgetrouwe weergave van een inlands dorpsplein te zien, waarvan de achtergrond wordt gevormd door drie witte hutwanden, die met exotische planten zijn omlijst. Op deze wanden zullen filmopnamen van inlandse dansen geprojekteerd worden, terwijl tegelijk de daarbij behorende muziek door bandopname-apparaten ten gehore zal worden gebracht. De instrumenten, die deze muziek voortbrengen, zullen op het dorpsplein worden uitgestald.

De afdeling, die aan de literatuur van België's overzeese gebiedsdelen is gewijd, is zeer origineel ingericht. In zeven verschillende nissen, elk met een verschillende kleur, wordt een stuk literatuurgeschiedenis van de Congo in beeld gebracht. Het begint met mondeling overgeleverde balladen en verhalen en het eindigt bij de moderne literatuur van de Congo.

Overigens staan niet alleen de gebouwen van de Belgische Congo en Ruanda-Urundi in het teken van de inlandse kunst. Ook daarbuiten werken Congolese kunstenaars aan de verfraaiing van tentoonstellingshallen. Zo voerden of voeren opdrachten uit in het gebouw van de Katholieke Missie en een groot aantal andere Belgische tentoonstellingshallen. Zelfs sommige van de tuinen zijn op de inlandse kunst geïnspireerd.

De vrouw in de Sowjet-Unie

Londen. — 75 procent van alle Sovjet-Russische doktoren en 70 procent van het onderwijzend personeel bestaat uit vrouwen, zo heeft de plaatsvervangend voorzitster van het Sovjet Vrouwencomité, mevr. Olga Khvalebnova in Londen medegedeeld.

Zij hield in de Britse hoofdstad een persconferentie met betrekking tot de viering van de Internationale Vrouwendag (8 maart). Mevr. Khvalebnova zeide, dat 45 procent van fabrieksarbeiders en kantoorpersoneel in de Sovjet-Unie uit vrouwen bestaat.

Uit het overzicht, dat zij verder gaf, blijkt, dat er in de Sovjet-Unie 549 vrouwelijke auteurs zijn, 1743 vrouwen artist zijn, 154 componiste en 1160 architekt.

Op de Universiteit van Moskou zijn 1073 leden van de faculteit vrouwen, onder wie 29 professoren en doctora.

Graaf van Dartmouth overleden

Londen. — De Graaf van Dartmouth, die van 1928 tot 1936 „Lord Chamberlain" was, is op 77-jarige leeftijd overleden.

Een van zijn voorouders, George Legge, die later Lord Darmouth werd, stond aan het hoofd van de vloot, die zich tegen koning-stadhouder Willem III verzette. In 1672 was hij als gezagvoerder van een oorlogsbodem ook al slaags geweest met de Hollanders.

Tussen neus en lippen

Zo de baas is, zo is zijn hond

Het nieuwste in deze eeuw van psychologie en psychiatrie is de honden-psychiater. Hij woont in Londen, heet Douglas Appleton, is een rijzige vrijgezel van bij de vijftig en draagt met ere een fraaie snor. Hij is de man, die met discrete advertenties in bladen als de „Times" de aandacht vestigt op zijn bijzondere kennis van het zieleleven van onze sprakeloze lievelingen. Appleton zal zich wel hoeden, te adverteren, dat hij een psychiater-voor-honden is. „Dat is slechts politiek," zo zegt hij „want geen mens wil erkennen, dat zijn hond rijp voor de psychiater is. Dus adverteert hij beschroomd, dat hij „moeilijke honden africht".

In de oorlog was Appleton vliegenier Nadien ging hij in de techniek, doch de laatste vijf jaar heeft zijn liefde voor honden de overhand gekregen. Zelf heeft hij geen hond. „Je kunt in zaken je gevoel er beter buiten houden", redeneert hij. Dus heeft hij een kennel voor andermans honden. Lastige honden.... Het grootste deel van zijn wijsheid zegt Appleton te ontlenen aan de bestudering van zijn logé's. Gestadig observeren van al de dieren in zijn kennel, vooral van de „onsociale" exemplaren, heeft hem veel geleerd. Appleton beweert, dat de meeste honden van nature ongecompliceerde en complex-loze wezens zijn en dat alleen hun bazen en bazinnen, die zelf neuroses hebben, deze op hun dieren overbrengen. „Als een dame me komt vertellen dat haar hond niet van pekinezen houdt, vraag ik haar bijvoorbeeld: en uzelf? Tien tegen een dat zij zelf evenmin van pekinezen houdt en haar antipathie op haar hond heeft overgebracht. Een kind kan de was doen.

Appletons vaste advies aan zijn klanten is, zich anders te gedragen als men wil dat de hond zich anders gedraagt. Als een hond iedereen aanvliegt komt dat omdat zijn baas kortaangebonden is. Honden die steeds te laat thuiskomen hebben veelal een baas, die ook wel var een ommetje en...... een glaasje houdt. Appleton levert intussen veel honden aan de filmindustrie, afgerichte honden, die een „rol" krijgen. Blijkbaar zijn zijn psychiatrische gaven zo effectief, dat deze dieren gemakkelijke en geduldige acteurs zijn. Merkwaardig is — zegt Appleton — dat wanneer zo'n hond gratis meespeelt in een film, de acteurs het land aan hem hebben. Maar als ze weten, dat de hond net zoveel krijgt als zijzelf, dan hebben zij er geen bezwaar tegen en wordt de hond als „collega" in hun kring opgenomen.

Delicaat probleem

Het Deense ministerie van kerkelijke zaken is geconfronteerd met een delicaat probleem. Het zal namelijk moeten beslissen of het grafschrift van een vrijwillige Deense SS-soldaat op het kerkhof van Bevtoft in Haderslev al dan niet moet worden verwijderd. De epitaaf of het graf van de bewuste soldaat, die in 1944 aan het Kaukasische front viel, luidt: Zijn offer was voor de eer van Denemarken. De plaatselijke dominee en de kerkeraad wensen verwijdering van de spreuk, terwijl de nabestaanden van de overledene aanvoeren dat Denemarkens houding ten opzichte van communistisch Rusland intussen wel zodanig is veranderd, dat het grafschrift best wel toepasselijk is en zin heeft.

Malle invloeden

Dat de film malle invloeden uitoefent is wel bekend. Dat die invloeden bijzonder hardnekkig kunnen zijn, bewijst de jongste rage in west-Berlijn Sinds daar de film „De vrouw met de zwarte kousen" heeft gedraaid, wil iedere bakvis zwarte kousen dragen. Ze beweren, terwijl heur paardestaarten kwispelen, dat de mannen meer gecharmeerd zijn op zwarte kousen dan die van de gebruikelijke tinten. De lingeriezaken zitten ermee in de maag en hebben een uitgebreide campagne ingezet ten voordele van de klassieke kous. Onder het motto: maak van de mannen geen zwartkijkers. Ze hebben het al moeilijk genoeg.

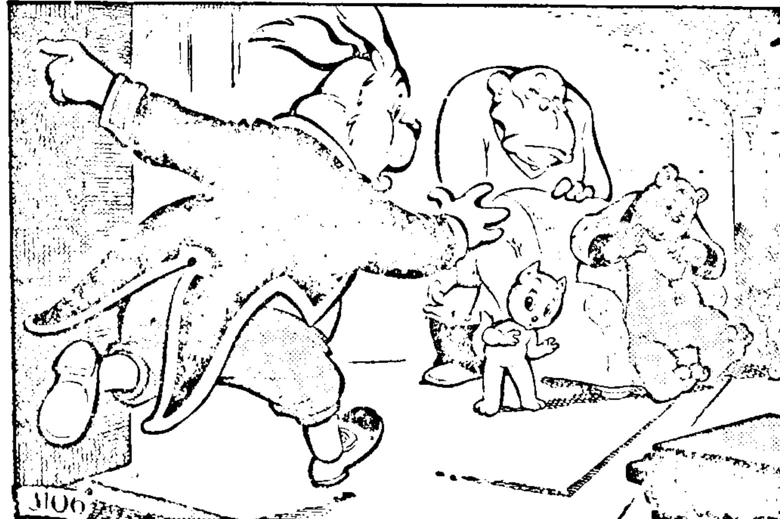
Maatregelen in POLEN tegen drankmisbruik

Warschau. — De Poolse regering en de gemeenteraad van Warschau zijn een campagne begonnen tegen de „straatschenderij" in de Poolse hoofdstad, d.w.z. openbare dronkenschap en het plegen van gewelddaden, is voortaan een misdrijf, dat direkt wordt gestraft.

Voorts zijn maatregelen genomen om het drankverbruik te verminderen. Het aantal slijterijen wordt met twintig procent verminderd en in kantines van fabrieken mag voortaan geen wodka meer worden verkocht.

De straffen voor het aanvallen van een politieman of het gebruik van een mes of boksbeugel in een straatgevecht zijn verdubbeld.

Heer Bommel en de Achtgever

3106 „Er staat een prijs op mijn hoofd", prevelde heer Ollie. „Alsof ik een misdadiger ben! En waarom?"

„Dat is te ingewikkeld om zo maar eventjes uit te leggen", zei Tom Poes. „U weet het trouwens zelf het beste!"

„Ook dat nog!" riep heer Bommel uit, „iedereen is lelijk tegen me, er zitten agenten achter me aan en jij wordt brutaal!"

Op dat moment werd de deur opengeworpen door de bediende Joost. Hij had zijn anders zo keurige manieren geheel vergeten en snelde op lompe wijze het vertrek in.

„Heer Olivier!" kreet hij ontdaan. „Heer Olivier! Daar is iemand om U te spreken! Het is hoogst betreurenswaardig, als U mij toestaat — deze toestand, bedoel ik. Nog nooit heb ik......"

„Beheers je, Joost", zei heer Ollie met bedroefde waardigheid. „Ik begrijp het. Er staat natuurlijk een politiebeambte aan de deur om mij te arresteren — dat schokt je. Maar dat hoeft niet, mijn vriend. Ik ben reeds gehard en gelouterd. Ik draai hier mijn hand niet meer voor om. Tom Poes, ga eens even aan die ambtenaar zeggen, dat ik hem niet kan ontvangen. Hij moet maar weggaan, want ik sta niet voor de gevolgen in!"

Tom Poes liep de kamer uit, maar toen hij bij de buitendeur kwam ontdekte hij al gauw dat het niet een eenvoudige agent was, die daar stond.

Temidden van felle zoeklichtbundels en dreigend glanzende kanonslopen bevond zich een krijgsoverste op de stoep.

„Bommel?" riep de officier. „Bent U Bommel? Niet? Maak dan rechtsomkeert en deel Bommel mede, dat zijn huis omsingeld is door het tweede regiment artillerie!"

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

39

Toen alle maatregelen waren genomen, had hij het bevel gegeven het roer aan bakboord te leggen.

„Had hij ongelijk gehad? Gedurende die verschrikkelijke uren was hij geen enkel ogenblik geplaagd geweest door spijt, door wroeging, zelfs niet toen hij op de brug in de ogen van Bertrand, die „gezien hadden" en die plotseling diep afgrijzen hadden uitgedrukt, de tragedie van de verpletterde reddingboot had gelezen.

Pas nu, na de woorden door Vox in de nacht gesproken, had hij zich de vraag gesteld. Maar wat zou Vox zelf in dit geval hebben gedaan? Hij zou het hem vragen. Hij zou hem zijn scheepsjournaal tonen, waarin niettegenstaande het slechte weer, dat sedert Gibraltar met iedere mijl verergerd was, geen enkel ernstig geval was ingeschreven, dat na elke wacht aangaf dat de pompen normaal functioneerden. Hij zou hem de kaart tonen en de telegrammen laten lezen die aantoonden, dat van alle gewaarschuwde schepen de Canopus het schip was, dat het snelst de Marco Polo kon bereiken.

Hij richtte zijn blikken op de stoel op een meter afstand van zijn kooi, waarop zijn pet met enige papieren lag en hij uitte een gesmoorde kreet, toen hij het zich herinnerde: daar lagen ongetwijfeld zijn monsterboekjes, zijn portefeuille, misschien ook enige brieven die in zijn zak gevonden waren. Maar de scheepspapieren waren met de Canopus verloren gegaan.

Tegen het einde van de namiddag, toen de golven de laatste passagiers van het dek hadden geslagen, was Charrel, zwart van kolenstof, overdekt met zwarte modder, tollend van vermoeienis naar Godde toe gekomen, die op dat ogenblik vol angst de dramatische tocht van de laatste, slecht bestuurde en slecht voortbewogen reddingboot over de met donkere gedaanten als met rotspunten bezaaide zee volgde en zich afvroeg of ze de Virginia of de Ascania zou bereiken of voordien zou omslaan.

„Kapitein. De machinekamer is ontruimd. Al mijn mannen en officieren hebben het schip verlaten. Ik zal ook aan boord gaan als u het me veroorlooft."

Godde had zijn kijker laten zakken en had de hoofdwerktuigkundige in de ogen gekeken, die had kunnen zeggen:

„Godde, had in Napels maar naar me geluisterd," maar die nu bijna onderdanig tegenover de gezagvoerder van het schip stond, dat door zulk een grote ramp was getroffen.

De beide mannen hadden elkaar de hand geschud, even eenvoudig als ze dat elke avond in Londen hadden gedaan, wanneer ze samen een glaasje cognac hadden gedronken. Later, toen de reddingboot vast tegen het boord van de Virginia gedrukt lag, had Godde Charrel niet tussen de enige tientallen passagiers die nog met de golven worstelden, kunnen ontdekken.

„We zijn alleen," had Bertrand toen gezegd.

„Alleen?"

„Ja, ik heb de ronde door de tussendekken en de verblijven gedaan. Wat de machinekamer betreft, dat hebt u van Charrel vernomen."

„Probeer dan jezelf te redden."

Er was maar één middel: wachten tot een golf het dek overstroomde en zich er aan overleveren.

„De papieren, kapitein."

„Die liggen klaar. Ik zal ze gaan halen."

„Maar......"

Opeens kreeg Godde de ingeving dat Bertrand er tegen opzag de stap te nemen, waartoe hij zoveel emigranten had gedwongen, die hij zelfs met gevaar voor eigen leven en zonder vrees had vergemakkelijkt door deze en gene tot aan de rand van het boord te begeleiden en hun, zichzelf aan een lijn vasthoudend, toe te roepen: „Vooruit, dit is het juiste moment."

Bertrand, die zoveel koelbloedigheid, zoveel zekerheid en geduld getoond had, die zich op een zeker ogenblik alleen naar de bak had willen begeven, ondervond een eigenaardige vrees om voor eigen leven de golven te trotseren!

Tot nu toe had Godde zich persoonlijk als buiten de gebeurtenissen gevoeld. Geen ogenblik had hij aan zijn eigen leven of dood gedacht of aan het feit dat hij zou moeten worstelen om zichzelf te redden. De vrees die hij had gelezen op het bleke gelaat en in de stem van zijn eerste officier, had hem het ontzettende gevaar doen beseffen, dat hij moest lopen, had hem doen inzien dat hij op zijn beurt een van die door de golven heen en weer geslingerde en door het schuim bedekte lichamen zou zijn en, als hij de kans kreeg daar aan te komen, een van die nietige silhouetten, die als krabben aan de romp van een der beide schepen hingen. Hij was er niet ontroerd over en legde een wonderlijke onverschilligheid over zijn aanstaand lot aan de dag.

„Ik kan u niet alleen laten, kapitein."

Met ontsteltenis had Godde begrepen dat de vrees van Bertrand om zich in zee te werpen zo groot was, dat hij er de voorkeur aan zou hebben gegeven aan boord te blijven van het schip, dat verdwijnen ging.

„Ik ben niet van plan met de Canopus onder te gaan," had hij geantwoord.

Het was bij hem opgekomen, dat hij een dergelijk ogenblik reeds eerder had doorleefd en hij had voor die gedachte de verklaring gevonden: „In mijn jeugd heb ik me vaak de dood van mijn vader ingedacht."

„Twijfel er niet aan," had hij er bijgevoegd. „We zullen de salons doorlopen en naar de marconihut gaan; ik wil Rouveyre niet achterlaten zonder hem gezien te hebben. Dan zullen we samen springen". Al sprekende had hij Bertrand mee naar de stuurhut genomen

(Wordt vervolgd)

PERONISTEN zullen langs legale weg trachten weer aan de macht te komen

Buenos Aires. — De 22 gouverneurszetels in Argentinië zullen worden ingenomen door leden van de Radikale Partij, die, zoals bekend, een grote overwinning heeft behaald bij de verkiezingen in Argteninië.

Ook de 46 zetels van de Senaat vallen de Radicale Partij toe. De communisten, die alleen hebben gedongen naar zetels in het huis van afgevaardigden, hebben in totaal 174.919 stemmen behaald. Bij de verkiezing voor de grondwetgevende vergadering in juli 1957 kregen zij 228.821 stemmen.

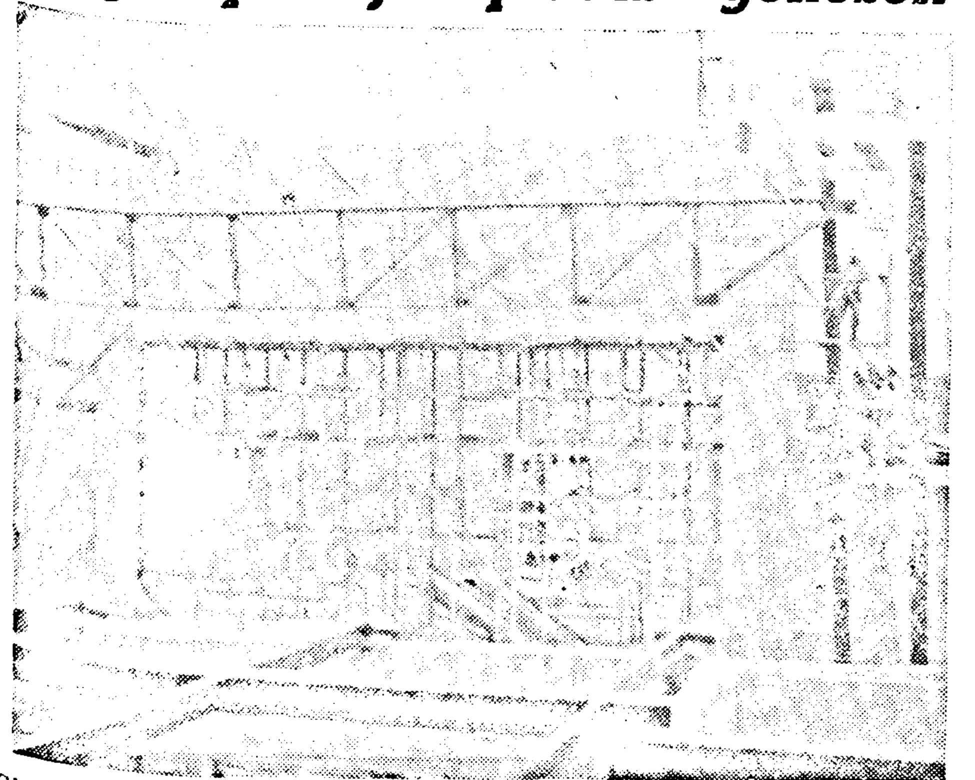
Men verwacht dat leden van de Radicale Partij 133 van de 187 zetels in het Huis van Afgevaardigden zullen krijgen.

Een groep aanhangers van Perón heeft dinsdag een persconferentie belegd. Zij verklaren op deze conferentie dat de verkiezing van Frondizi een „overwinning van de Peronisten betekent. Een woordvoerder van de groep zei dat de 600.000 blanco stemmen die zijn uitgebracht, het gevolg zijn van de aktie van de regering die opzettelijk verwarring heeft gesticht.

Hij verklaarde voorts dat de Peronistische Partij gereorganiseerd zal worden. Er zullen provinciale besturen worden ingesteld.

Tenslotte zei hij dat de Peronisten geen compromis zullen sluiten met de toekomstige regering van Argentinië, maar ook niet in opstand zullen komen tegen dit bewind. Wij zullen strijden binnen de perken van de wet op basis van de vooronderstelling dat wij, nu wij de meerderheid vormen, langs legale weg aan de macht kunnen komen.

Eerste kapspant nieuwe schouwburg op zijn plaats gehesen

Gisteren werd de eerste kapspant van de in aanbouw zijnde schouwburg aangebracht. Het is mogelijk, dat in de nieuwe schouwburg een T.V.-studio wordt ondergebracht.

Oranjestad. — Wat langzaam groeit wordt sterk.. zullen we maar aannemen van de nieuwe schouwburg, welke in samenwerking tussen het Algemeen Nederlands Verbond en Cultureel Centrum aan de Lloyd Smith Boulevard wordt gebouwd. Door allerlei omstandigheden werd de bouw tot dusver nog al vertraagd. Gisteren echter was het een belangrijke dag. Tegen half twaalf werd de eerste Kapspant aangebracht. Het was de eerste van de tien meter hoge zaal en daar dit niet het hoogste deel van het gebouw is, (het toneel krijgt een dak van 14.40 meter hoogte) ging de vlag nog niet uit.. Wel betekent het, dat er nu toch schot in de bouw komt.

Toch staat een nieuwe stagnatie te wachten. Er is n.l. een voorstel in behandeling van een Amerikaanse onderneming, welke plannen heeft om Curaçao en Aruba met een televisiesysteem te verrijken, en die belangstelling heeft voor de bovenverdieping van het gebouw om er een televisiestudio in te richten.

Vertegenwoordigers van de onderneming waren hier enkele dagen geleden en op hun verzoek heeft de stichting Schouwburg bepaalde voorstellen gedaan ten aanzien van een plan wijziging voor de bovenverdieping en een huurovereenkomst. Mochten de Amerikanen hierop in gaan, dan zal dit opnieuw vertraging betekenen. Het ziet er naar uit dat in dat geval het gebouw nauwelijks vóór het eind van het jaar gereed komt.

Intussen vertrouwen wij, dat alvorens een definitieve concessie aan de Amerikaanse onderneming wordt gegeven, allereerst terdege door de overheid zal worden nagegaan, of het niet de voorkeur verdient om voorrang te verlenen aan Antilliaanse concessievragers. Het is bekend, dat er van Arubaanse zijde reeds geruime tijd geleden een aanvraag om een televisie concessie werd ingediend.

De schouwburg wordt gebouwd door de Arubaanse Bouwmaatschappij en het werk wordt onder leiding van uitvoerder Kollaard uitgevoerd.

Een voordeel van de nieuwe stagnatie is, dat ze de Stichting gelegenheid geeft, nogmaals na te denken over het aanbrengen van een airconditioning in het gebouw. Een schouwburg zonder airconditioning zal nauwelijks aan moderne eisen kunnen voldoen, temeer waar het aan een knooppunt van drukke snelwegen ligt en men bij het opengooien van ramen en deuren zeer veel hinder zal hebben van het lawaai.

Jeugdbaseball-team naar Curacao

Oranjestad. — Gisteren werden de namen bekend gemaakt van de baseballjongeren die dit wekend enkele wedstrijden gaan spelen op Curaçao. Het zijn de infielders: J. Wilson, H. Jack, J. Muyale, A. Bardouille, J. Lynch, L. Gibbs, en C. Brooks.

De out-fielders: F. de Kort, H. Blijden, en E. Martis.

Pitchers: L. S. Brown, J. Rombley, R. Agumbero, R. Romney en L. Wilson en de catchers K. Kershot en C. A. rers

Als manager gaat mee de heer Agapito Mayor, als Coach de heer Gibbs en als scheidsrechter de heer Pantin Guerrero. Als bestuurslid van de ABBA, de heer F. L. Hodge.

Uit Curaçao wordt hier verder dit weekend verwacht een selektieteam uit de AA-klasse. De Arubaanse selektie welke het zal opnemen tegen de Curaçaose sportbroeders werd als volgt samengesteld:

Manager E. Brion van Lucky Strike, Coach H. Hodge van Heinekens.

Infielders: S. Richardson, L. Ogenio, R. Buckley, P. Ruiz, S. Ellis en S. Bryan. Outfielders, R. Zaandam, D. Hoftijzer, A. Lake, A. Blijden en S. Paul.

Pitchers: M. Fingal, S. Swaen, H. Toppenberg, M. Nunes, J. Sanchez, C. Wilson, R. Guerrero, D. Pantophlet, C. Angela, Ch. Ponson en de Catchers E. Ponson, W. Bailey en R. Caster. De eerste bal zal worden uitgeworpen door de sportkoningin van Aruba, Aida Jacobs.

In verband met de schorsing van de baseballclub Camel zullen uit dit team geen spelers worden opgesteld. De voor vrijdag en zondag aangekondigde competitiewedstrijden tussen Sears en Chesterfield en Nesbitt versus Heinekens werden in verband met de intereilandelijke ontmoeting afgelast.

Jaarvergadering Algemeen Nederlands Verbond

Oranjestad. — De afdeling Aruba van het Algemeen Nederlands Verbond zal op dinsdag 18 maart a.s. in Trocadero een jaarvergadering houden. Op de agenda staan behandeling van de jaarverslagen en de begroting voor 1958 en bestuursverkiezing.

Kunstkring engageert MARTINA voor piano-recital

Oranjestad. — De Arubaanse Kunstkring zal nu ook voor de Antilliaanse pianist Harold Martina optreden als impresario. Hij zal op 14 maart optreden in de gehoorzaal van de oude protestantse kerk. De jeugdige Curaçaoënaar heeft in Curaçao zelf en in Colombia, waar hij studeerde een zeer goede naam. Hij slaagde aan het conservatorium te Medellin summa cum laude en gaf vele geslaagde concerten onder meer voor de Colombiaanse televisie.

Het ligt in zijn voornemen binnenkort naar Europa te gaan om zijn talenten verder te ontwikkelen, waartoe hem door het eiland Curaçao een (welverdiende) studiebeurs werd verstrekt.

Martina zal op Aruba een programma brengen van werken van Ludwig van Beethoven, W. A. Mozart, R. Schumann, Cesar Franck, Johannes Brahms, Ravel en Chopin

—:—

Buenos Aires. — Acht personen moesten in Buenos Aires gered worden uit een tunnel bij een waterkrachtwerk. Het duurde niet minder dan dertig uur voor zij uit hun benarde situatie gered konden worden. De uitgang van de tunnel was geblokkeerd geraakt door een aardverschuiving. Er vielen geen ongelukken echter.

Uit politierapporten

Oranjestad. — In een werkkeet aan de nieuwe boulevard werd, aldus meldde een voorman, ingebroken. De dieven verschaften zich toegang door braak en inklimming.

—:—

— In het hospitaal werd een man binnengebracht, die bij een bedrijfsongeval op Balashi beide voeten had gebroken. De man was in een tank gevallen en zeer ongelukkig terecht gekomen.

—:—

— Ter hoogte van de Hooiberg vond een autobotsing plaats. De oorzaak is te wijten aan onoplettendheid en met te grote snelheid rijden. De schade beloopt in totaal meer dan drieduizend gulden. Een der bestuurders moet op advies van dr. Hazenberg, in verband met enkele kneuzingen enige dagen rust houden.

—:—

— Ter hoogte van Tanki Leendert ging een bestelwagen over de kop De wagen werd op onherstelbare wijze vernield. De chauffeur kwam er goed af. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

—:—

— Twee ruiters trokken zozeer de aandacht van de bestuurder van een auto, dat deze in de Boerhaavestraat de kluts kwijt raakte en een pickup ramde. De schade beliep enkele honderden guldens.

Grafiet in nieuwe Duitse atoomreactor

Bonn. — Het Westduitse verbond van ondernemingen op chemisch gebied heeft in Bonn bekendgemaakt dat professor Friedrich Henglein een nieuw type atoomreactor heeft ontworpen dat de gevaarlijke factoren die het ongeluk in Windscale (Engeland) hebben veroorzaakt uitschakelt.

In deze nieuwe reactor zal grafiet zowel gebruikt worden voor het temperen van de kernreactie als voor het regelen van de hitte

Het verbond deelde in een persverklaring mee dat in de Britse reactors van het type Calder Hall en de Franse reactor te Marcoule gebruik wordt gemaakt van grafiet, dat een onderdeel vormt van de ractor zelf. In dit geval heeft men een stof nodig die voor afkoeling kan zorgen zoals kooldioxide, aldus de verklaring.

—:—

Moskou. — Radio Moskou meldt. dat in het Sowjetrussische paviljoen van de wereldtentoonstelling in Brussel onder meer goud te zien zal zijn, dat aan maiskolven is onttrokken.

Volgens dit radiostation hebben Russische geleerden bevonden dat planten kleine hoeveelheden delfstoffen aan de bodem kunnen onttrekken.

Voor de tweede maal bracht de toneelgroep van de Esso-club haar zeer geslaagde revue op de planken. Hierboven een opname tijdens de uitvoering.

Tweede revue-opvoering van kunstzinnige Lagoiten

Oranjestad. — De toneelgroep van de Esso club heeft gisteravond voor de tweede en laatste maal voor een uitverkocht gehoorzaal van de High School een buitengewoon aardige revue opgevoerd, welke geheel geschreven en geregisseerd werd door de heer E. D. Biddle, die hiermee toonde een zeer begaafd man te zijn.

Alleraardigst was de vondst om voor deze revue, waarvan de teksten modern waren, een achtergrond te kiezen, geheel in de stijl van de vrolijke, ondeugende tachtiger jaren van de vorige eeuw.

Fleurig en imposant was de costumering en sfeer, die niet bij het toneel ophield, maar zich uitstrekte tot alle medewerkers en medewerksters, zelfs tot hen die in de pauze de bar bedienden en tot de jongelui, die de bezoekers de plaatsen wezen.

In totaal waren er meer dan negentig medewerkenden, die tesamen op uiterst vlotte wijze deze show ten tonele voerden. Byzondere vermelding verdient de in alle opzichten geslaagde muzikale omlijsting, waarbij Jan Koulman zich opnieuw een zeer veelzijdig en begaafd artist toonde.

Koor en orkest, die beide onder zijnleiding stonden, waren voortreffelijk, waarbij ook bizondere lof dient te worden toegezwaaid aan de pianiste Caroline Vint.

Helaas zal het door technische moeilijkheden waarschijnlijk niet mogelijk zijn de show ook in de stad uit te voeren. Dat is wel jammer omdat ook daar velen gráag van de show zouden genieten en deze amateur uitvoering niet zou nalaten om inspirerend te werken op de in slaap gesukkelde toneelamateurs van de „stad".

Grote belangstelling voor nieuwe Daf-wagen

Amsterdam. — Op de bekende autotentoonstelling, de RAI te Amsterdam, die elk jaar steeds meer bezoekers trekt en dit jaar wat dit betreft een record slaat, hebben de Nederlandse autofabrieken Gebr. van Doorne te Eindhoven (de D.A.F.) dit jaar voor de eerste keer een door haar ontworpen en na jarenlange voorbereiding voor seriefabricage gereed gemaakte nieuwe Nederlandse personenauto aan het publiek getoond. Het is de eerste Nederlandse personenauto na de „Spijker", die destijds veel opzien baarde, doch in de oorlog 14 — 18 van de automarkt verdween.

De nieuwe DAF" is een wagen in de prijsklasse van ƒ 4000 tot ƒ 4500, wat de prijs betreft dus een soort volkswagen, en geheel volgens de nieuwste technieken gebouwd. Op een persconferentie heeft de directie van de DAF-fabrieken medegedeeld, dat voor deze nieuwe „DAF-600" reeds zoveel aanvragen zijn binnengekomen, dat de geplande produktie zal worden verdubbeld van 25.000 tot 50.000 in 1960. Uit 42 landen zijn reeds serieuze aanbiedingen binnengekomen voor afname en bouw in licentie.

Nieuwe zwaartekracht-formule ontdekt door Russische geleerde

Moskou. — Prof Kiril Stanjoekowitsj, een Russische natuurkundige en deskundige op het gebied der interplanetaire verbindingen, heeft in een lezing te Moskou de mogelijkheid geopperd van ruimtevaartuigen die niet onderhevig zijn aan de Zwaartekracht. Dit meldt het Sowjet-persbureau Tass.

Hij verklaarde, dat de zwaartekracht groter schijnt te worden bij een hogere temperatuur. Zij zou mogelijk kunnen worden uitgeschakeld door verlaging van de temperatuur van een voorwerp tot het absolute nulpunt (273 graden Celsius onder nul). Vermindering van de zwaartekracht zou vooral van belang zijn bij het afschieten van raketten.

De geleerde zei voorts, dat hij een nieuwe wiskundige formulering van de zwaartekrachtwetten had ontdekt. Naar zijn mening wordt de aantrekkingskracht van lichamen veroorzaakt door „kerntrillingen", die een bijzonder soort golven voortbrengen. Deze golven worden uitgezonden met een snelheid welke bijna gelijk is aan die van het licht en zij gaan vergezeld van een geleidelijk verlies van massa.

Mr. DECKERS eervol ontslag verleend

's-Gravenhage. — Bij koninklijk besluit is aan mr. dr. L. N. Deckers, op zijn verzoek, met ingang van 1 maart 1958, eervol ontslag verleend als lid van de raad van state, met dankbetuiging voor de gewichtige diensten in die functie aan den lande bewezen.

Rees ongeveer een maand verkeert de Manchester United-speler John Berry in levensgevaar. Hierboven een opname van Berry in het ziekenhuis te München.

Nog enkele spelers van Manchester United in levensgevaar

München. — Matt Busby, de manager van Manchester United, kent nu de verschrikkelijke gevolgen, die de vliegramp bij München voor zijn ploeg heeft gehad. Het droevige nieuws werd hem verteld door een Rooms-Katholieke geestelijke, die een routine-bezoek aan het ziekenhuis bracht. Toen deze bij zijn bed kwam, vroeg Busby hem onverwachts hoe het met Duncan Edwards — zijn speciale vriend — ging. De geestelijke wilde hem de waarheid niet verzwijgen, en zeide hem, dat Edwards gestorven was.

Later op de avond vernam Busby de volle omvang van de ramp van zijn vrouw. „Edwards is dood, nietwaar", vroeg hij haar, toen zij naast het bed ging zitten. Mevr. Busby wist niet wat zij moest antwoorden, maar Busby begreep haar en drong er op aan, dat zij hem alles vertelde. Busby was natuurlijk zeer overstuur en gedeprimeerd door het nieuws en sliep 's nachts pas in, nadat hem twee morphine-injekties waren gegeven. Maar de volgende morgen had hij zijn kalmte hervonden. De artsen hebben veel bewondering voor de wijze, waarop Busby met ijzeren zelf-discipline het nieuws had verwerkt. Busby gaat goed vooruit. Volgens de artsen is er geen gevaar voor longontsteking of pleuritis. In de toestand van piloot Kenneth Rayment trad nog geen verbetering in. Ook John Berry is nog in levensgevaar, al gaat hij zeer langzaam vooruit. Hij opent nu af en toe de ogen en beweegt soms zijn armen, maar hij kan nog niet praten.

Politie moest inbreker in Denemarken bevrijden

Kopenhagen. — Een 33-jarige inbreker belde de politie van Kopenhagen met het verzoek te worden bevrijd uit een sigarenwinkel. Hij was met een ladder naar binnen gekomen, maar toen hij langs dezelfde weg naar buiten wilde was hij bang, dat hij zou vallen.

De politie verloste de man en bracht hem naar het politiebureau waar hij opnieuw werd opgesloten.

Kritiek Manchester Guardian op Britse kernwapen-politiek

Manchester. — De Manchester Guardian oefent kritiek op de Britse politiek t.a.v. tactische kernwapens. Als Engeland deze wapens aanvaardt, zal het moeilijk zijn ze andere landen te ontzeggen.

Generaal Norstad heeft reeds krachtig gepleit voor het verstrekken van kernwapens aan West-Duitsland. De Fransen kunnen ze spoedig hebben en het is niet onwaarschijnlijk, dat de Russen de landen van het pact van Warschau ervan zullen voorzien. Het is mogelijk, dat de landen van het Midden-Oosten ze ook krijgen en dat Israel er in slaagt ze zelf te vervaardigen. Hoe meer de kernswapens verspreid worden, hoe groter het risico dat ze gebruikt worden, aldus het Engelse blad.

Herdenking brandstichting Duitse Rijksdaggebouw

Berlijn. — Het was onlangs 25 jaar geleden, dat er in het Duitse Rijksdaggebouw te Berlijn een brand woedde, die naar algemeen wordt aangenomen door de nationaal-socialisten was aangestoken om de communisten er de schuld van te kunnen geven en zo een reden te hebben om de communistische en de socialistische partij, die van de brand zou hebben geweten, te ontbinden.

Er is geen speciale plechtigheid gehouden om het feit te herdenken. Wel hield de socialistische oppositiepartij te West-Berlijn een bijeenkomst, waar burgemeester Brandt en een voormalige voorzitter van de Rijksdag, Paul Loebe, het woord voerde.

—:—

New York. — Henry Baker, een Engelsman, die na de eerste wereldoorlog als huisknecht-chauffeur naar de V.S. emigreerde, heeft van de weduwe van de man, die hem indertijd de raad gaf naar Amerika te gaan, anderhalf miljoen dollar geërfd.

Londen. — Te Londen is dezer dagen een club van internationals opgericht, een organisatie, waarvan uitsluitend Britse internationals op uitnodiging lid kunnen worden. Stanley Matthews werd de eerste voorzitter van deze vereniging.

Sowjets brengen beheerste kernfusie tot stand

Moskou. — De Sowjet-Unie heeft gemeld, een beheerste kernfusie tot stand gebracht te hebben in een proef waarbij een temperatuur van „meer dan een miljoen graden Celsius" werd bereikt.

Dit is bekend gemaakt in een artikel van de academicus Iwan Koertsjatof in het communistische partijorgaan Prawda.

Koertsjatof schrijft, dat de energie door kernfusie verkregen de belangrijkste energie van morgen is. Het eerste model van een magnetische kernfusiereactor was in 1950 door de Russische academici S. Sacharof en I. Tamm ontworpen.

Hiermee was de basis gelegd voor het Russische onderzoek op het gebied van de kernfusieenergie en thans zijn verscheidene groepen Russische geleerden en ingenieurs bezig met het ontwerpen van reactors. In de loop van de proefnemingen werd een speciale zware waterstof (met een atoomgewicht twee in plaats van een) verhit tot meer dan een miljoen graden door een stroom van een sterkte tot twee miljoen ampere. Bij dit proces werd het vrijkomen van neutronen vastgesteld. De hitte is volgens Koertsjatof te vergelijken met de vijf miljoen graden Celsius die in de zeta-reactor te Harwell werd verkregen.

Koertsjatof meent, dat met de vervaardiging van kernfusie-reactors het brandstofvraagstuk voorgoed opgelost zal zijn. Hij meldt voorts, dat de Sowjet-Unie reeds begonnen is met de industriële produktie van zware waterstof. Een liter gewoon water is gelijk aan ongeveer vierhonderd liter olie wat energie-potentieel betreft.

Koertsjatof zegt, dat de Russische geleerden een „zeer moderne methode" hebben gevonden om zware waterstof te krijgen, namelijk bij een temperatuur van min. 250 graden. Hij noemt dit de „diepvries-methode".

Dr. Edward Teller over ontwapeningspolitiek

Washington. — Dr. Edward Teller, de Amerikaanse geleerde die bekend staat als de vader van de waterstofbom, gelooft dat de ontwapening een verloren zaak is, aangezien er een afdoend inspectiestelsel voor kernswapens bestaat.

Ik ben ervan overtuigd, dat de Sowjet-Unie, als zij dat wil, middelen zal vinden om een akkoord inzake kernproeven te ontduiken, zo verklaarde hij in een televisievraaggesprek in Washington. De Verenigd Staten zouden zich wel aan een overeenkomst houden, meende hij.

Het voorstel van Stassen, de onlangs afgetreden adviseur van president Eisenhower voor ontwapeningskwesties, om met de Sowjet-Unie een akkoord te sluiten voor het staken der kernproeven gedurende twee jaar noemde dr. Teller „zeer gevaarlijk".

Stijging aantal werklozen in Nederland

Den Haag. — Het aantal aan werklozen in Nederland is in de afgelopen maand (februari) gestegen tot 131.000. Deze stijging betekent een toename met 1000.

Deze cijfers werden verstrekt door het ministerie van arbeid in Den Haag.

Hedenavond basketball-wedstrijd LIGHTNING — ROBERT A. OWENS in het J.P.F.-sportpark

Willemstad. — Gisteravond vond op het JPF-terrein een basketballwedstrijd tussen een ploeg van het momenteel op Curaçao vertoevende Amerikaanse oorlogsschip „Robert A. Owens" en de plaatselijke kampioene Lightning, versterkt met de spelers Wilfred Grep en Cecil May.

Het feit, dat er aan deze ontmoeting te weinig bekendheid was gegeven, was er de oorzaak van, dat slechts een matig publiek de wedstrijd bijwoonde.

Nadat de eerste helft met gelijke stand (20—20) geëindigd was, behaalden de Amerikanen uiteindelijk de overwinning: 50—42.

Deze ontmoeting, als oefenwedstrijd bedoeld, viel op door het goede spel van de Amerikanen. Hedenavond wordt er een officiële wedstrijd gespeeld tussen dezelfde ploegen, waarvoor entree geheven zal worden. De wedstrijd begint om acht uur op het JPF-terrein.

CHICAGO B.B.C. VERSLAAT UNIDOS

Willemstad. — Het gelukte Chicago gisteravond in de competitie om het AA-kampioenschap tegen Unidos de overwinning uit het vuur te slepen. Na een 6—0 voorsprong van Chicago, bracht Unidos de stand op 7—6 in haar voordeel. In de achtste inning maakte Chicago gelijk, waarna zij in de tweede helft van de negende inning de winnende run wist te scoren.

Een walk aan Marcano, een hit van Zandwijken en een Unidos-error stuurden de winnende Chicago-run over de thuisplaats. Eindscore 10—9. De verliezende pitcher was Mervin Roe, de winnaar Faneyten.

Unidos tekende protest aan in verband met een beslissing van de umpire in de vierde inning.

Een der razend snelle aanvallen op de Nederlandse basket door België (zwarte shirts), tijdens de basketball-ontmoeting tussen de teams van beide landen. In de Apollohal te Amsterdam vond de wedstrijd plaats en bij de heren werd het een grote overwinning voor België.

— NA.VO.BO. —
Officiele Mededelingen

WEDSTRIJD-UITSLAGEN

DAMES

Velocitas — Kwiek	0—3
De Soto — Oasis	3—1
De Soto — Asiento C	3—1
Black and White — Vios	1—3
Kwiek — Oasis	3—0
Asiento A — De Soto	3—1
Asiento A — Asiento B	3—0
Velocitas — Vios	0—3
Kwiek — Black and White	3—1
Velocitas — Asiento C	3—1
Asiento A — Olympia	3—1
Asiento B — Asiento C	3—1
Oasis — Vios	0—3
Oasis — Olympia	0—3

HEREN

Asiento II — Chinese Club	0—3
Volleymasters — Asiento I	3—0
Sithoc — Asiento I	3—0
M.S.V. — Aquino	0—3
Chinese Club — M.S.V.	3—1
Black and White — M.L.D.	0—3
Asiento II — Sithoc	(Asiento niet opgekomen)
Black and White — Sithoc	0—3
Aquino — Asiento I	3—0
M.S.V. — Volleymasters	0—3
Asiento I — M.S.V.	3—2

COMPETITIESTAND PER 4 MAART 1958

DAMES:	gesp.	gew.	verl.	pt
Asiento A	9	9	0	18
Olympia	10	8	2	16
Kwiek	10	7	3	14
Vios	10	7	3	14
Asiento B	9	6	3	12
De Soto	9	4	5	8
Bl. and White	10	3	7	6
Velocitas	9	3	6	4*)
Asiento C	9	1	8	2
Oasis	11	0	11	0

HEREN:	gesp.	gew.	verl.	pt
Sithoc	9	9	0	18
Volleymasters	9	7	2	14
Chinese Club	9	7	2	14
M.L.D.	9	6	3	12
Aquino	9	5	4	10
Asiento I	9	4	5	8
M.S.V.	9	2	7	4
Bl. and White	10	1	9	2
Asiento II	8	0	8	0

*) 2 verliespunten.

COMPETITIEPROGRAMMA

datum	tijd	Clubs	terrein	scheidsrechters
10—3—58	19.45	Vios — De Soto	Ch. club	Riko
10—3—58	21.00	Chinese Club — Asiento II	Ch. club	Sperwer—Riko
13—3—58	19.45	Velocitas — Black and White	Asiento	Ringeling
13—3—58	19.45	Asiento C — Kwick	Asiento	Volk
13—3—58	19.45	Asiento B — Asiento A	Asiento	Pietersz
13—3—58	21.00	Bl. and White — Volleymast.	Asiento	Peters—Ringeling
13—3—58	21.00	Sithoc — M.L.D.	Asiento	Schraven—Volk
17—3—58	19.45	Oasis — De Soto	Ch. club	Suiters
17—3—58	21.00	M.S.V. — Asiento II	Ch. club	Suiters
20—3—58	19.45	Vios — Olympia	Asiento	Volk
20—3—58	19.45	Asiento C — Bl. and White	Asiento	Morkos
20—3—58	19.45	Kwiek — Velocitas	Asiento	Meit
20—3—58	21.00	Chinese Club — Asiento I	Asiento	Pietersz—Meit
20—3—58	21.00	Aquino — Black and White	Asiento	Sprockel—Morkos
24—3—58	19.45	Oasis — Asiento A	Ch. club	Sperwer
24—3—58	21.00	Volleymasters — M.L.D.	Ch. club	Sperwer
27—3—58	19.45	De Soto — Asiento B	Asiento	Ringeling
27—3—58	19.45	Asiento C — Vios	Asiento	Morkos
27—3—58	19.45	Olympia — Black and White	Asiento	Meit
27—3—58	21.00	M.S.V. — Sithoc	Asiento	Sprockel—Ringeling
27—3—58	21.00	Asiento I — Asiento II	Asiento	Meit—Morkos
31—3—58	19.45	Oasis — Velocitas	Ch. club	Mambi
31—3—58	21.00	Ch. Club — Black and White	Ch. club	Mambi
3—4—58	19.45	Asiento C — De Soto	Asiento	Volk
3—4—58	19.45	Vios — Asiento B	Asiento	Meit
3—4—58	19.45	Velocitas — Olympia	Asiento	Peters
3—4—58	21.00	Aquino — Volleymasters	Asiento	Peters—Meit
3—4—58	21.00	M.S.V. — M.L.D.	Asiento	Sprockel—Volk
I.v.m. de Tweede Paasdag op 7 april geen competitiewedstrijden.				
10—4—58	19.45	Oasis — Black and White	Asiento	Ringeling
10—4—58	19.45	Kwiek — Asiento A	Asiento	Pietersz
10—4—58	19.45	Asiento C — Asiento B	Asiento	Morkos
10—4—58	21.00	Asiento II — Sithoc	Asiento	Ringeling—Morkos
10—4—58	21.00	Asiento 1 — Black and White	Asiento	Suiters—Pietersz
14—4—58	19.45	De Soto — Velocitas	Ch. club	Grijnsztein
14—4—58	21.00	Chinese Club — Volleymast.	Ch. club	Grijnsztein

INSCHRIJVINGEN:

VOLLEYMASTERS: L. Koelman.
SITHOC: R. de Lannoy.
M.L.D.: F. Meyers.
BLACK AND WHITE: W. Claesens.
ASIENTO: Mej. Kooiman.

BOETEN:

Onderstaande verenigingen worden beboet elk met een bedrag van ƒ 2.50 voor het niet zenden van een gemachtigde in de half jaarlijkse algemene ledenvergadering, gehouden op 28 februari 1958, t.w.: CHINESE CLUB M.L.D., M.S.V., AQUILLAS, DRAGONS, MACCABI, P.O.C., ROCKET en THREE HORSES.

De vereniging ASIENTO wordt beboet met ƒ 2,50 wegens het spelen met een ongerechtigd speelster in de wedstrijd Asiento A — Asiento B, gespeeld op 20 februari jl.

De vereniging ASIENTO wordt beboet met een bedrag van ƒ 2.50 wegens het niet spelen van het 2e elftal door schuld in de wedstrijd Asiento II — Sithoc op 20 februari 1958.

Onder de aandacht van de aan de competitie deelnemende verenigingen wordt gebracht, dat niet de hand wordt gehouden aan het dragen van rugnummers, hetgeen de taak van de scheidsrechters aanmerkelijk verzwaart.

De aangesloten verenigingen dienen te zorgen, dat hun spelers (sters) van de vereiste rugnummers zijn voorzien. Bij gebleken nalatigheid zal hiertegen worden opgetreden.

HET BESTUUR.

Officiele Mededelingen van de Curacaosche Voetbalbond

NO. 1958/6

AAN ALLE AANGESLOTEN VERENIGINGEN:

OPROEP

tot het bijwonen van de VERDAAGDE BUITENGEWONE ALGEMENE LEDENVERGADERING op VRIJDAG 14 MAART 1958 te 20.00 uur in het Clubgebouw van de Curaçaosche Voetbalbond, Amsterdam nr 1.

AGENDA:

1. Opening;
2. Voorstellen tot wijziging van Statuten;
3. Sluiting.

Voor de goede orde vestigen wij uw aandacht op artikel 21 lid 6a t/m f van het H.R. (vertegenwoordiging ter Algemene Ledenvergadering).

WEDSTRIJDUITSLAGEN

CURACAO WISSEL TROFEE:

Jong Holland — Jong Colombia	6—0.
S.U.B.T. — Vesta	2—1.
Jong Curaçao — Sithoc	1—0.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

CURACAO WISSEL TROFEE:

Vrijdag,	7 maart 1958	om 8 uur	Jong Holland — Vesta	Stadion (J)
Woensdag,	12 maart 1958	om 8 uur	S.U.B.T. — Centro Dominguito	" (I)
				" (K)
Zondag,	16 maart 1958	om 4 uur	Jong Curaçao — Riverside	" (L)
Woensdag,	19 maart 1958	om 8 uur	Winnaar J — Winnaar K	" (M)
Zondag,	23 maart 1958	om 4 uur	Winnaar L — Verliezer I	" (finale)
Zondag,	30 maart 1958	om 4 uur	Winnaar I — Winnaar M	"

Wedstrijdreglement:

Dit wisseltrofee wordt elk jaar verspeeld in de periode onmiddellijk voorafgaand aan het nieuwe seizoen.

Het trofee wordt eigendom van de vereniging, die dit driemaal achtereenvolgens of wel vijfmaal in totaal wint.

De winnaar en de andere vereniging, die in de finale uitkomen, ontvangen elk een prijs.

Duur der wedstrijden 2 x 45 minuten.

Bij gelijkspel wordt de wedstrijd verlengd met 2 x 15 minuten. Blijft de wedstrijd nog gelijk, dan worden door elke vereniging 3 strafschoppen genomen. Blijft de stand nog gelijk, dan beslist het lot.

Bij gelijkspel in de finale wordt de wedstrijd overgespeeld op een andere datum. Eindigt ook deze wedstrijd met gelijke stand, dan wordt de wedstrijd verlengd met 2 x 15 minuten. Blijft de stand nog gelijk, dan worden door elke vereniging 3 strafschoppen genomen en indien nog geen verandering in de stand is gekomen, beslist het lot.

Het gebruik van wedstrijd- en ruilformulieren is VERPLICHTEND op straffe van ƒ 1,— boete voor het onjuist of onvolledig invullen en het niet tijdig indienen (24 uur na de wedstrijd) van de betreffende formulieren.

Spelers, die door de scheidsrechter het verder medespelen tijdens een of meer wedstrijden worden ontzegd, worden automatisch geacht voorlopig te zijn geschorst.

Indien een wedstrijd door schuld van een vereniging wordt gestaakt, dan verbeurt deze vereniging ƒ 10,— boete en verder het haar toekomend aandeel in de recettes van deze seriewedstrijden. Zij wordt geacht onmiddellijk te zijn uitgeschakeld en mag verder niet aan deze wedstrijden deelnemen (ook niet in de verliezersronde) onverminderd DE BEVOEGDHEID VAN HET BONDSBESTUUR OM TERZAKE HET SCHADEN VAN DE BELANGEN VAN DE C.V.B. VERDERE MAATREGELEN ZOALS SCHORSING, ENZ., TOE TE PASSEN TEGEN DE BETROKKEN VERENIGING.

MEDEDELINGEN:

Met verwijzing naar de bekendmakingen 1958/3 en 1958/5 is deelname aan de totalisator (Pool) mogelijk voor de wedstrijden:

7—3—58 Jong Holland — Vesta
12—3—58: S.U.B.T. — Centro Dominguito
Sluiting vrijdag 7—3—58 om 19 uur.

wedstrijden: 16—3—58: Jong Curaçao — Riverside
19—3—58: Winnaar J — Winnaar K
Sluiting zondag 16—3—58 om 15 uur.

OPHEFFING VOORLOPIGE SCHORSINGEN:

De voorlopige schorsingen van de spelers E. SAMBO (Jong Curaçao), A. BETRIAN (Riverside) en E. VLINDER (S.U.B.T.) zijn per 27—2—58 opgeheven.

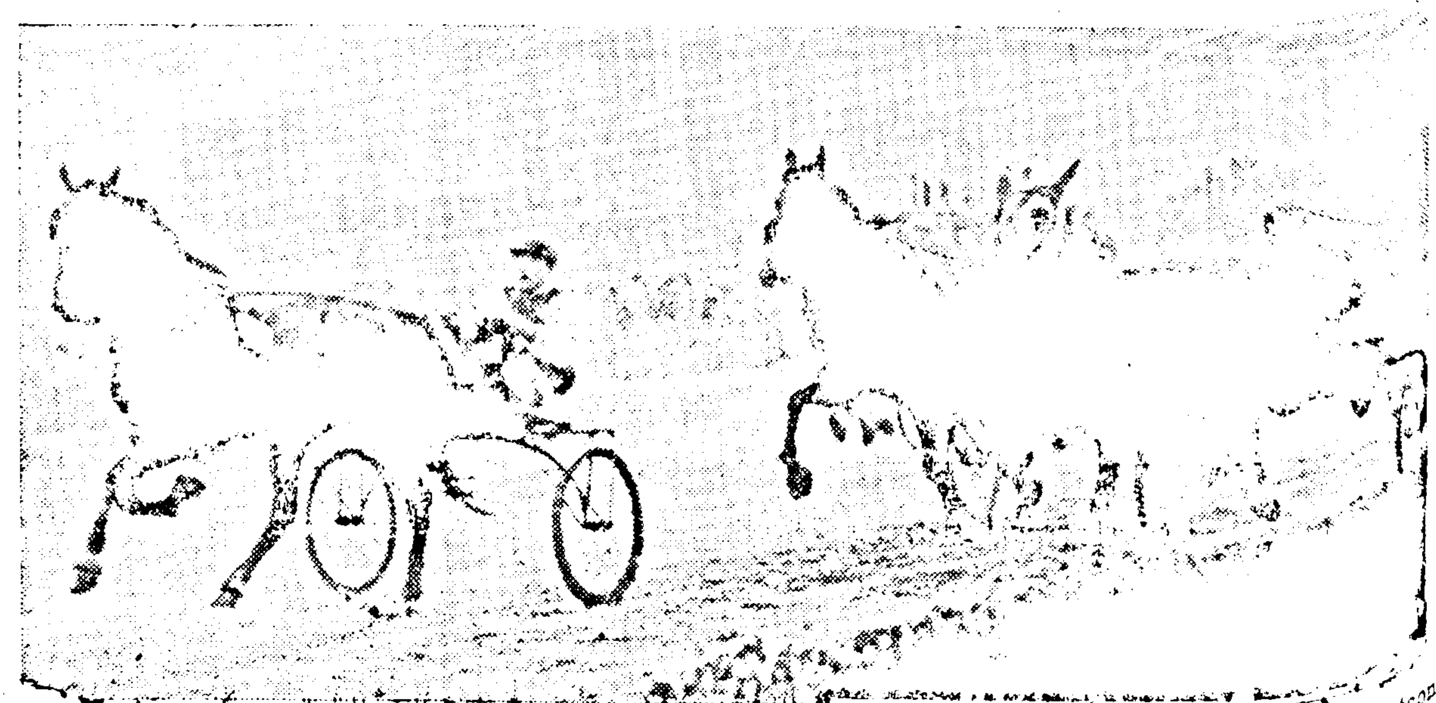
WEDSTRIJDEN OM DE THARASIUS BEKER:

Het ligt in de bedoeling na de beëindiging van de schoolcompetitie (dus 9 maart as.) een aanvang te maken met de serie-wedstrijden om de Tharasius Wisselbeker voor Junioren „A". Verenigingen, die aan deze serie-wedstrijden wensen deel te nemen, gelieve dit vóór 8 maart as. SCHRIFTELIJK aan het C.V.B.-bestuur op te geven, daar op bovenvermelde datum de loting plaats vindt.

OVERSCHRIJVINGEN:

VESTA: F. Daal (ex-lid Jong Curaçao) als gewoon lid.
JONG CURACAO: E. S. Marcha (ex-lid Estudiantes) als gewoon lid.
RIVERSIDE: Frits Brito (ex-lid Sithoc) als gewoon lid.

HET BESTUUR

In een constante sneeuwbui werden i... Hilversumse Sportpark draverijen gehouden. Bijgaande foto toont een opname tijdens de sportspiegel prijs met nog aan kop Sylvia Hanover en Vancouver Scott (rechts).